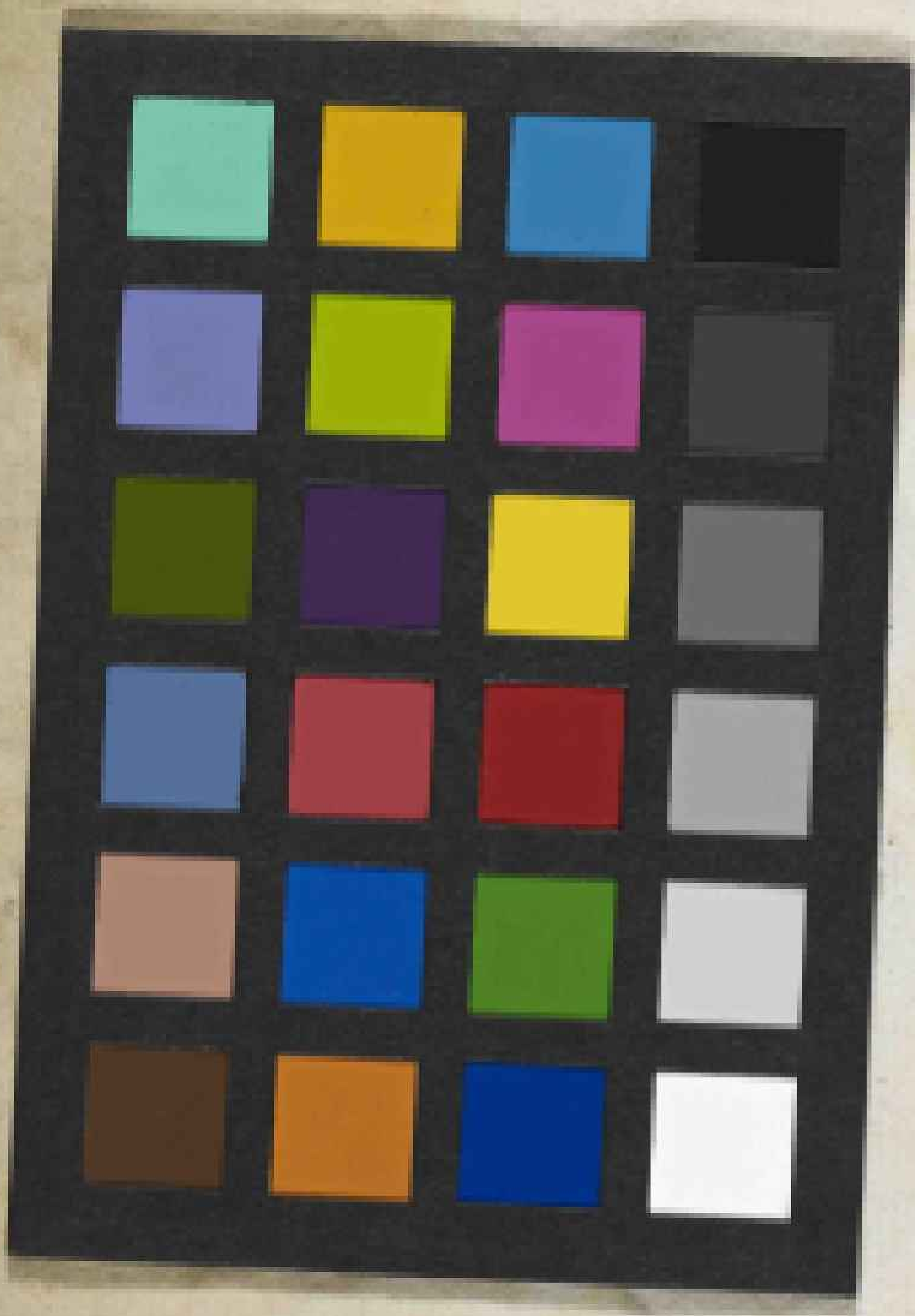
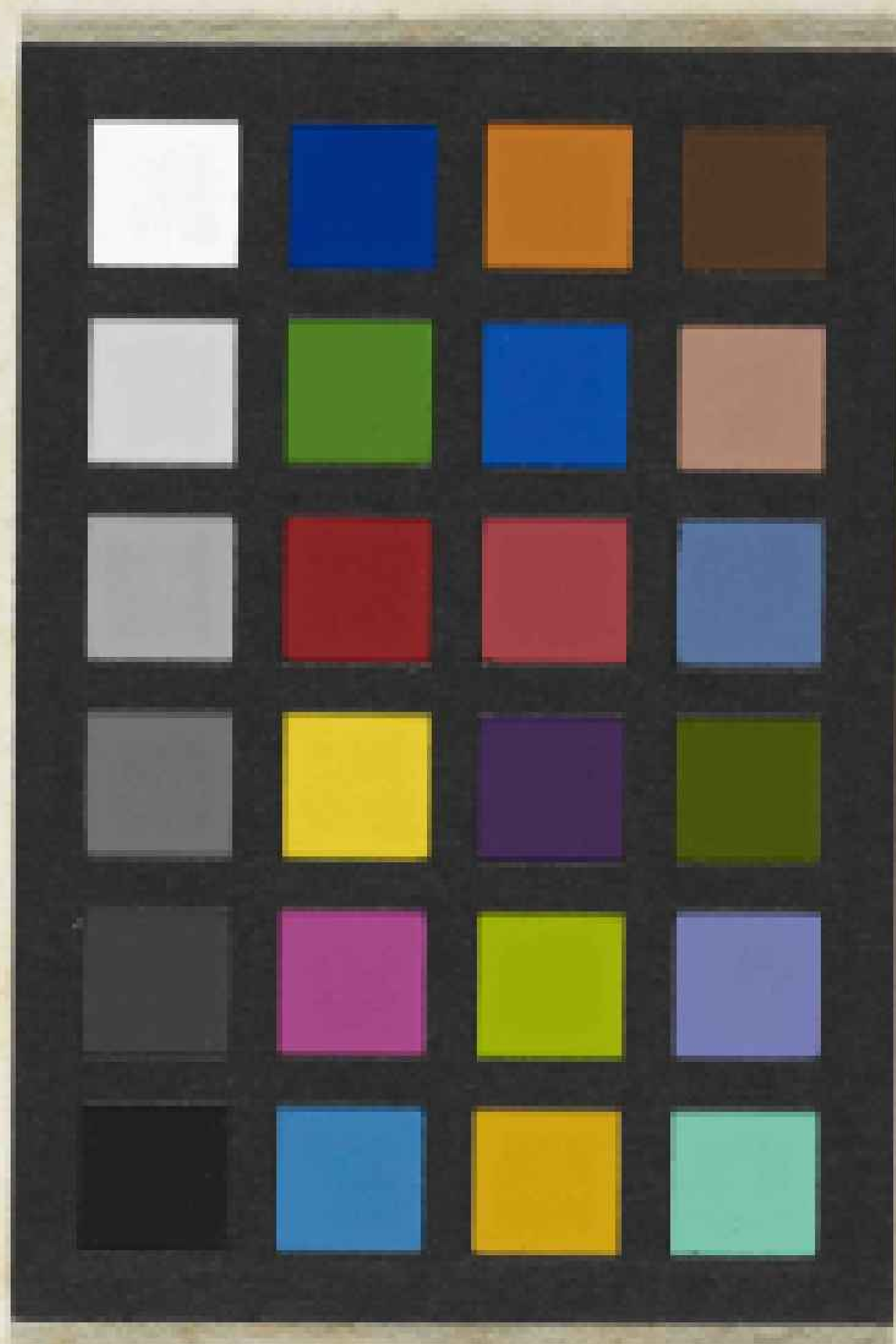

תּוֹרַת הַמָּשִׁיחַ.

תּוֹרַת אֱלֹהִים חֲדָשָׁה וְהִיא בְּשׂוֹרַת
הָאֲדוֹנֵינוּ· יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כְּפִי
מַתַּי הַמְּבַשֵּׂר׃

סֵפֶר

הַתּוֹלְדוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן דָּוִד בֶּן
אַבְרָהָם : אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק
וְיִצְחָק הוֹלִיד אֶת יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב הוֹלִיד
אֶת יְהוּדָה וְאֶת אֶחָיו : וִיהוּדָה
הוֹלִיד אֶת פֶּרֶץ וְזֶרַח מִתָּמָר : וּפֶרֶץ
הוֹלִיד אֶת חֶצְרוֹן וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם
וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב : וְעַמִּינָדָב
הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת
שַׂלְמוֹן וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת בֹּעַז מֵרָחָב :
וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד מֵרוּת וְעוֹבֵד
הוֹלִיד אֶת יִשַׁי : וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ : וְדָוִד הַמֶּלֶךְ הוֹלִיד אֶת
שְׁלֹמֹה מֵאֵשֶׁת אוּרִיָּה : וּשְׁלֹמֹה
הוֹלִיד אֶת רְחַבְעָם וּרְחַבְעָם הוֹלִיד אֶת
אֲבִיָּם וַאֲבִיָּם הוֹלִיד אֶת אָסָא וְאָסָא
הוֹלִיד אֶת יְהוֹשָׁפָט : וִיהוֹשָׁפָט
הוֹלִיד אֶת יְהוֹרָם וִיהוֹרָם הוֹלִיד אֶת
עֻזִּיָּהוּ וְעֻזִּיָּהוּ הוֹלִיד אֶת יוֹתָם :
וְיוֹתָם הוֹלִיד אֶת אָחָז וְאָחָז הוֹלִיד אֶת
חִזְקִיָּהוּ : וְחִזְקִיָּהוּ הוֹלִיד אֶת

מנשה ומנשה הוליד את אמון : ואמון
הוליד את יאשיהו. ויאשיהו הוליד את
יכניה ואת אחיו בגלות בבל : ולאחר
גלות בבל יכניה הוליד את שאלתיאל :
ושאלתיאל הוליד את זרבבל וזרבבל
הוליד את אביהוד : ואביהוד הוליד
את אליקים ואליקים הוליד את עזור :
ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את
אמון ואמון הוליד את אליהוד ואליהוד
הוליד את אליעזר : ואליעזר הוליד את
מתן ומתן הוליד את יעקב : ויעקב
הוליד את יוסף את איש מרים שממנה
נולד ישוע שנקרא משיח : וכל
הדורות מאברהם עד דוד דורות ארבע
עשרה ומדוד עד גלות בבל דורות ארבע
עשרה ומן גלות בבל עד המשיח דורות
ארבע עשרה : ותולדות ישוע המשיח
כן היתה : מאחר שאמו מרים
אורשה ליוסף בטרם הוא בא אליה
נמצאה הרה מן רוח הקדש : ויוסף
אישה כשהוא איש צדיק לא אבה למסור
אותה כי אם היה בלבו לעזוב אותה

בסתר : ואחרי שחשב זאת

הנה מלאך יי׳ נראה לו בחלום לאמר :

יוסף בן דוד אל תירא לקחת מרים אשתך

כי מה שילד בתוכה מאת רוח הקדש

הוא : והנה היא תלד את בן ותקרא

את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו

מחטאתם : וכל הזאת היתה

שימלא הדבר שנאמר מאת יי׳ על ידי

ישעיה ז׳ הנביא לאמר : הנה העלמה הרה

וילדת בן וקראת שמו עמנואל :

ויקץ יוסף מן השנה ויעש כאשר צוה

אותו מלאך יי׳ ולקח אשתו ולא ידע

אותה עד ילדה בנה בכור ויקרא שמו

ישוע :

ב ואחרי שנולד ישוע בבית

לחם בעיר יהודה בימי הורודוס המלך

חכמים או גם אנשים חשובים הנה מכשפים באו ממזרח ירושלימה

לאמר : איה מי שנולד מלך על

היהודים : כי ראינו כוכבו במזרח

ונבא להשתחוות לו : וכאשר

שמע הורודוס נעכר הוא וכל

ירושלים אתו : ויאסף את כל

שרי הכהנים ואת סופרי העם וידרוש
מהם באיזה מקום המשיח יולד : והם
אמרו לו בבית לחם יהודה : כי כה
נכתב על יד הנביא ואתה בית לחם
אפרתה לא יצעיר להיות באלפי יהודה מיכה ה
ממך לי יצא להיות מושל בעמי ישראל :
אז הורודוס קרא את מכשפים בסתר
וחקר מהם היטב את עת הכוכב אשר
נראה להם : וישלח אותם לבית
לחם ויאמר : לכו ודרשו היטב על
הנער וכשתמצאו הגידו לי למען גם אני
אבא להשתחוות לו : והם כאשר
שמעו את המלך הלכו : והנה כוכב אשר
ראו במזרח הלך לפניהם עד אשר בא
ויעמוד ממעל אשר שם הנער : והם
רואים את הכוכב שמחו שמחה גדולה
מאד : ויבאו לבית וימצאו את הנער
ואתו מרים אמו ויפלו על הארץ וישתחוו
לו : ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו
מתנות את זהב ואת לבונה ואת מור :
ויהי מענה אליהם בשנה לבלתי ישובו אל
הורודוס על כן בדרך אחרה שבו לארצם :

ומאחר שהלכו הנה מלאך יי׳ נראה ליוסף
בשנה לאמר : קום ושא הנער ואת
אמו וברח מצרימה והיה שם עד שאומר
אליך : כי עתיד הורודוס לבקש את
הנער ולאבדו : ויקם הוא משנתו
וישא את הנער ואת אמו בלילה וילך
מצרימה ויהי שם עד מות הורודוס
להמלא מה שנאמר מיי׳ על ידי הנביא
הושע יא האומר ממצרים קראתי את בני :
אז הורודוס רואה כי הותל הוא במכשפים
קצף עד מאד וישלח וימית את כל-
נערים אשר בבית לחם ובכל גבוליה
מן שנתים ולמטה כזמן שדרש
ממכשפים : אז נתקיים מה
שנאמר מאת ירמיהו הנביא האומר
לא קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על
בניה כי איננו : ואחרי שמת
הורודוס הנה מלאך יי׳ נראה בשנה
ליוסף במצרים לאמר קום ושא את
הנער ואת אמו ולך אל ארץ ישראל
כי מתו אשר חפשו את נפש הילד :

והוא קם ויקח את הילד ואת אמו
ויבא אל ארץ ישראל : ובשמע
כי מלך ארקלוס ביהודה תחת הורודוס
אביו ירא ללכת לשם ויזהר בשנה
והלך אל ארץ גליל : ויבא וישב
בעיר נצרת להמלא מה שנאמר על ידי
הנביאים כי נצרי יקרא :

ג
כימים ההם קרא
יוחנן ויטבל ויקרא במדבר יהודה לאמר :
עשו תשובה כחיים כי תקרב מלכות
השמים : כי זה ההוא אשר עליו
אמר ישעיה לאמר : קול קורא
במדבר פנו דרך יי׳ ישרו מסלותיו :
והיה לבושו של יוחנן משערות גמלים
ואזור עור על מתניו : ואכלו היה
ארבה ודבש היער : אז יצאה אליו
כל ירושלים וכל יהודה וכל מחוז
הירדן ויטבלו מעליו בירדן ומתודים
את חטאתם : וכאשר ראה רבים
מן פרושים ומן צדוקים שבאו אל
הטבילתו אמר אליהם : דור האפעים
מי הודיעכם לברוח מחרון הבא : לכן

עשו את פרי הראוי לתשובה ואל
תאמרו בקרבכם כי אברהם הוא אבינו
כי אני אומר לכם שיש יכולת בידי
האלהים להקים בני אברהם מאבנים
האלה : וכבר הגרזן הושם על
שורש העצים וכל עץ שלא עושה את
פרי טוב יכרת ואל אש ישלח : רק
אני מטבל אתכם במים לתשובה וכי
שיבא אחרי הוא חזק ממני ואני לא
ראוי לשאת את נעליו והוא יטבל
אתכם ברוח הקדש ובאש אשר מזרהו
בידו ויטהר את גרנו ואסף חטיו אל
אסם ומוץ ישרף באש שלא תכבה
אז בא ישוע מן גליל על ירדן אל
יוחנן כדי שיטבל ממנו : וימנע
אותו יוחנן לאמר : אני צריך
להטבל ממך ואתה בא אלי : ויען
ישוע ויאמר אליו : הרף נא כי
בזאת יאות עלינו למלא כל צדקה
אז הניחו : ואחרי שנטבל
ישוע עלה מיד מעל המים והנה
נפתחו השמים עליו וירא את רוח

האלהים יורדת מן השמים כדמות יונה
ובאה עליו : והנה מן השמים קול
האומר זה בני אהובי שבו רצתה
נפשי : ד

אז הובא ישוע במדבר על ידי
רוח למען ינסה מהשטן : וכאשר צם
ארבעים יום וארבעים לילה אחרי כן נרעב
ויבא המנסה ויאמר לו אם בן האלהים
אתה אמור שהאבנים אלה יעשו לחם :
ויען הוא ויאמר נכתב כי לא על הלחם דברים ח
לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי :
אז העלהו השטן לעיר הקדש ויעמידהו
על פנת ההיכל ויאמר לו : אם בן
האלהים אתה התנפל למטה שנכתב כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך :
על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגליך : תלים צא
ויאמר לו ישוע : גם כתוב לא תנסה
את יי אלהיך : ועוד העלהו השטן דברים ו
על הר גבוה מאד ויראהו כל ממלכות
העולם וכבודן ויאמר לו : כל אלה
אתן לך אם תפול ותשתחוה לי : אז
אמר לו ישוע לך שטן כי כתוב ליי

אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבוד ׃ דברים ו
אז הניחו השטן והנה מלאכים קרבו
ושרתו אותו ׃ ואחרי ששמע ישוע
כי אסור יוחנן הלך לגליל ויעזוב את
נצרת ויסע וישב בכפר נחום והיא עיר
על הים בגבול זבלון ונפתלי להתקיים
מה שנאמר על פי ישעיה הנביא ט׳
האומר ארצה זבולן וארצה נפתלי דרך
הים עבר הירדן גליל הגוים ׃ העם
ההולכים בחושך ראו אור גדול יושבי
בארץ צלמות אור נגה עליהם ׃ ומזה
החל ישוע לקרא לאמר ׃ תשובו
כי קרבה ממלכת השמים ׃ וילך
ישוע על ים גליל וירא שנים אחים
את שמעון שנקרא כיפא ואת אנדריע
אחיו השולחים את רשת בים כי הם
דייגים ׃ ויאמר אליהם לכו אחרי
ואעשה אתכם דייגי האדם ׃ והם
מיד עזבו רשתות וילכו אחריו ׃
וילך משם וירא שנים אחים אחרים
את יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו בספינה
עם זבדי אביהם התופרים את רשתותם

ויקרא אותם : והם מיד עזבו את
ספינה ואת אביהם וילכו אחריו :
וילך ישוע סביב בכל גליל וילמד בבתי
כנסתם ויבשר את ממלכת וירפא את
כל חולי ומכאוב בעם : ותצא
שמועתו אל כל ארם ויביאו אליו את
כל שלהם רעה בגוף ושנפלו בחלים
רבים ובמנפות ואשר היו בעלי שדים
את ירחינאין ואת נשולי אברים
וירפא אותם : ויבאו אחריו
כיתות רבות מן גליל ומן עשר ערים
ומן ירושלים ומיהודה ומעבר
הירדן : ה

וכשראה ישוע את כיתות
עלה על הר ואחרי כן ישב ויגשו
אליו תלמידיו ויפתח את פיהו
וילמד אותם לאמר : אשרי
עניי הרוח כי להם מלכות השמים :
אשרי אבלים כי הם ינחמו :
אשרי ענוים כי הם ירשו ארץ :
אשרי שרעבים וצמאים לצדק כי
הם ישבעו : אשרי רחמניים כי

להם כי להם ירחם : אשרי ברי
לבב כי הם יראו את אלהים :
אשרי שלמים כי בני האלקים יקראו :
אשרי שירדפו בעבור הצדקה כי להם
מלכות השמים : אשרי אתם
בקלל אתכם האנשים וכשירדפוכם
ויאמרו את כל רעה עליכם כחשים
למעני : שמחו וגילו כי שכרכם
הוא רב בשמים : כי כן רדפו
את הנביאים אשר היו לפניכם :
אתם הם מלח הארץ ואם המלח
יתפל במה ימלח : לאפס יועיל
עוד כי אם שישלך לחוץ וירמס
מהאדם : אתם הם אור העולם
לא תוכל להסתר עיר שהושבה על
ההר ולא מציתים את נר לשומה
תחת סאה כי אם על המנורה להאיר
לכל שהם בבית : כן יאור
אורכם לפני בני האדם למען יראו
מעשיכם הטובים לכבד את אביכם
שהוא בשמים : אל תחשבו כי
באתי לבטל את תורה או את הנביאים

לא באתי לבטל כי למלא : אמן
ואכן אני אומר לכם עד שיעבור
שמים וארץ לא תעבור יוד אחת
או נקודה אחת מאת התורה עד
שימלאו הכל : וכל המבטל
אחת מן המצות האלה קטנות וילמד
כן את בני אדם הוא קטון יקרא
במלכות השמים : וכל שיעשה
וילמד הוא יקרא גדול במלכות
השמים : ואני אומר לכם לולי
תותר צדקתכם מן צדקת הפרושים
והסופרים אין תבואו אל מלכות
השמים : שמעתם כי נאמר
לקדמונים לא תרצח ומי שירצח
הוא חייב למשפט : אך אני
אומר לכם כי כל שירגז על אחיו
הוא חייב למשפט : וכל האומר
לאחיו ריקא חייב הוא לעצת הכנסת :
ומי שיאמר לו נבל הוא חייב לאש
גיהנם : ואם תקריב קרבנך אל
המזבח ושם תזכור כי לאחיך יש
מאומה עליך הניחה שם קרבנך

לפני המזבח ולך תחלה לכפר את
פני אחיך : ואז תבא ותתן
קרבנך : התחבר לך ולשטנך
במהרה כשתהיה אתו בדרך פן
ימסרך שטן ביד השופט והשופט
ימסרך לשוטר ותשלח אל הכלא :
אמן אני אומר לך אין תצא משם
עד שתשלם את אחרון רבוע :
שמעתם כי נאמר לקדמונים לא
תנאף אך אני אומר לכם כי כל־
שיראה אשה להתאותה כבר נאף
אותה בלבו : ואם עינך הימנית
תכשילך נקר אותה ותשליך מעליך :
כי טוב לך שיאבד אחד מאיבריך
מהשלח כל גופך אל גיהנם :
ואם ידך הימנית תכשילך קצץ
אותה והשלך מעליך : כי טוב
לך שיאבד אחד מאיבריך מהשלח
כל גופך אל גיהנם : גם נאמר
אשר ישלח את אשתו יתן לה ספר דברים כד
כריתות אך אני אומר לכם כי כל־
שישלח את אשתו לולי על אודות

תזנות הוא ינאיפה : וכל שיקח
את גרושה הוא ינאף : עוד
שמעתם שנאמר לקדמונים לא ויקרא יט
תשבע לשקר כי אם תשלם ליי נדריך
אך אני אומר לכם לא תשבעו בכל
דרך אין בשמים כי הם כסא האלהים
ואין בארץ כי היא הדם רגלין ואין
בירושלים כי היא עיר המלך הגדול
ואין תשבע בראשך יען שאתה אין
תוכל להלבין את שער אחד או לעשותו
שחור : ויהיה דבורכם כן כי אין
אין וכמה שהוא יותר מאלה מאת הרע
היא : שמעתם שנאמר עין תחת
עין שן תחת שן אך אני אומר לכם אין
לעמוד לנגד הרע אלא אם יהיה שילך
על לחי הימנית גם תטה אלין אחרית
ולמי שילך להריב עמך במשפט למען
שיקח מעליך כתנתך הנח לו גם אדרת :
ואשר ינגוש אותך עד מיל אחד לך
אתו גם עד שנים : ולמי שישאלך
תן לו ואת לוה ממך לא תשובב :
שמעתם כי נאמר תאהב לרעך

ותשנא את אויבך אך אני אומר לכם
אהבו את אויביכם והטיבו לאלה
אשר שנאו אתכם והתפללו בעד
רודפיכם ובעד עושקיכם למען שתהיו
בני אביכם אשר בשמים שמזריח את
שמשו על טובים ועל רעים וממטיר
על צדיקים ועל רשעים : ואם
תאהבו רק אותם אשר אוהבים אתכם
מה שכר יהיה לכם הלא גם בעלי עבירה
עושים הזאת : ואם ישאלו בשלום
רק את אחיכם מה תעשו על יתר הלא
גם גוים עושים הזאת : על כן תהיו
תמימים כאשר אביכם שבשמים הוא
תמים :

ראו שלא תתנו צדקתכם
לפני אנשים למען שתראו מהם כי אז
לא יהיה לכם שכר אצל אביכם שהוא
בשמים : וכאשר תתן את צדקה
אל תתקע בשופר לפניך כמו חנפים
עושים בכנסיות ובחוצות למען
שיכבדו מן האנשים : אמן אני
אומר לכם כי יש להם שכרם :

ואתה כשתעשה צדקה אין תדע ידך
השמאלית מה שעושה ידך הימנית
ותהיה צדקתך בסתר ואביך שרואה בסתר
הוא ישלם לך בגלוי : וכשתתפלל לא
תהיה כמו חנפים : כי חפצם לעמוד
במקהלות ובפנות החוצות ולהתפלל כדי
שיראו מן האנשים : אמן אני אומר
לכם כי לקחו את שכרם : ואתה
כשתתפלל בא אל חדרך וסגור דלתך
ותתפלל אל אביך שהוא בסתר ואביך
אשר רואה בסתר ישלם לך בפרהסיא :
ואתם כשתתפללו לא תרבו את הדברים
כמו הגוים עושים שחושבים כי ברוב
הדברים ישמעו : אך אתם לא תהיו
דומים להם : כי יודע אביכם מה
צריך לכם בטרם תשאלו ממנו : ואתם
כן תתפללו : אבינו שבשמים
יקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך
כבשמים ובארץ : את לחמנו תמידי
תן לנו היום וסלח לנו את חובותינו ואל
תביאנו בנסיון אלא הצילנו מרע כי לך
הממלכות וגבורה וכבוד לעולם עולמים

כאשר אנחנו
סולחים לבעלי
חובותינו

אמן : ואם תסלחו לאנשים
חטאתיהם גם יסלח לכם אביכם
שבשמים חטאתיכם : ואם
אינכם תסלחו לאנשים גם לא יסלח
אביכם חטאתיכם : ואתם כאשר
תצומו לא תהיו כחנפים קודרים :
כי יכהו את פניהם להראות בעיני האדם
צמים : אמן אני אומר לכם כי לקחו
שכרם : ואתה כשתצום תסיך את
ראשך ותרחץ את פניך למען שלא
תראה לאנשים צם כי אם לאביך שהוא
בסתר הוא ישלם בגלוי : אל תקבצו
לכם אוצרות על הארץ אשר שם חסיל
ועש ישחית וגנבים יחתרו שם ויגנבו :
כי אם קבצו לכם אוצרות בשמים אשר
שם חסיל לא ישחית ולא עש ואשר
שם גנבים אין יחתרו ואין יגנבו :
כי איפה אוצרך הוא שם יהיה גם לבבך :
הנר גויתך היא עיניך : ואם עינך
תהיה תמה כל גופך יגה : ואם עינך
תהיה רעה כל גופך יהיה אפל : ואם
אור שהוא בך חשך הוא החשך מה

גדול הוא : אין יוכל אדם לעבוד
את שני אדונים כי אם ישנא את
אחד יאהב את אחר או אם ידבק באחד
ימאס את אחר : לא תוכלו לעבוד
את האלהים ואת ממונה : ועל כן אני
אומר לכם לא תשתדלו לנפשכם מה תאכלו
ומה תשתו ולגופכם במה תלבשו : הלא
הנפש היא יותרת מאוכל והגויה הוא יותר
מבגד : ראו את עופות השמים כי אין
יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו לאסמיהם
ואביכם שבשמים יאכילם : הלא
אתם יתרים מהם : ומי ביניכם יחשב
איך יוכל להוסיף על קומתו גם אמה
אחת : ועל מלבוש למה תשתדלו
הביטו את שושני השדה איך יצמחו
אין יעמלו ואין יטוו : אמנם אני
אומר לכם שלא שלמה בכל כבודו כן היה
לבוש כמו אחד מהם : ואם את עשב
השדה שיש היום ומחר ישלח לתנור
אלהים כן לבש הלא יותר אתכם קטני
אמונה : ועל כן אל תשתדלו לאמר
מה נאכל או מה נשתה או במה נכסה :

כי כל האלה גוים ידרשו : ואביכם
שהוא בשמים יודע כי אתם צריכים לכל־
אלה : לכן בתחלה בקשו את ממלכת
האלהים ואת צדקתו וכל אלה יוספו לכם :
ואל תשתדלו למחר כי יום המחרת ישתדל
בעצמו : תשפק ליום רעתו :

ז

אל תשפטו
ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחויבו : כי
באיזה משפט תשפטו אתם תשפטו :
ובאיזה מדה תמדו ימד לכם : ואיך
תראה קיסם בעין אחיך וקורה בעיניך
אין תראה : ואיך תאמר לאחיך אחי
הרף נא ואטיל את קיסם מעל עינך והנה
קורה בעיניך : חנף טול בתחלה
את קורה מעל עינך ואז תראה להטיל
את קיסם מעל עין אחיך : אין
תתנו הקודש לכלבים ואין תשליכו את
מרגליותיכם לפני חזירים פן ירמסו
אתהם ברגליהם וישובו הכלבים
ויסחבוכם : שאלו וינתן לכם בקשו
ותמצאו דפקו ויפתח לכם : כי כל־
שישאל יקח ואשר יבקש ימצא ולו

שירפק יפתח : וכי האדם בניכם שישאל
ממנו בנו את לחם הלא יתן לו את אבן :
או אם ישאל את דג הלא ימסר לו את
נחש : ואם אתם הרעים תדעו לתת
מתנות טובות לבניכם כל שכן אביכם
שבשמים יתן הטובות לשואליו : לכן
כל אשר תרצו לעשות לכם אנשים גם כן
אתם עשו להם : כי זאת התורה
והנביאים : באו בעד שער צר כי
רחב שער ורחבה דרך שתדריך אל
אבדון ורבים הם אשר ילכו עליה : מה
צר השער וצרה דרך שתדריך אל חיים
ומעטים הם שימצאו אותה : הזהרו
מנביאי שקר שבאים אליכם בבגדי הצאן
ובקרבם הם זאבים טרפים : מפירותיהם
תדעו אותם : הילקטו מקוצים את
ענבים ומן הדרדרים את תאנים : כן
כל עץ הטוב יעשה את פירות טובות ועץ
הרע יעשה פירות רעות : לא יוכל
עץ טוב לעשות את פירות רעות ולא עץ
הרע יעשה פירות טובות : רק כל עץ
שלא יעשה את פרי טוב יכרת ואל אש

ישלח : ואתם מפריותיהם תדעו
אותם : אין כל שאומר לי אדני
אדני יבא אל מלכות השמים כי אם
שיעשה רצון אבי שבשמים הוא יבא
אל מלכות השמים : רבים יאמרו
לי ביום ההוא אדני אדני הלא בשמך
נבאנו ובשמך הוצאנו שדים ובשמך עשינו
את כחות רבות : ואז אודה להם כי
אין ידעתי אתכם : סירו ממני כל
פועלי און : כל ששומע את אלה
דברי ויעשה אותם ידמה לאיש חכם
שבנה את ביתו על סלע וירד מטר ויבאו
נהרות וגם נשבו רוחות ויפגעו בבית הזה
ולא נפל כי יסד הוא על סלע : וכל
שישמע את אלה דברי ואין יעשה אותם
הוא ידמה לאיש אויל אשר בנה את ביתו
על חול וירד מטר ויבאו נהרות וגם נשבו
רוחות ויפגעו בבית הזה ויפול ותהי
מפלתו גדולה : ויהי בכלות ישוע
את הדברים האלה ויתמהו כיתות על
דעתו : כי היה מלמד שלו כח ולא
כמו סופרים ופרושים

וברדת ישוע מן ההר
הלכו אחריו עם רב והנה מצורע בא
וישתחוה לו לאמר : אדני אם תחפוץ
תוכל לטהרני : וישלח ישוע ידו ויגע
בו ויאמר אחפוץ הטהר : ופתאום
טהרה צרעתו : ויאמר לו ישוע ראה
אל תאמר לאדם אלא לך וראה אל הכהן
והבא אליו קרבנך כאשר צוה משה ויקרא יד
להם לעדות : וכאשר בא ישוע אל
כפר נחום קרב אליו שר מאה ויתחנן לו
לאמר : אדני נערי שוכב בבית והוא
נשול איברים ומאד יעונה : ויאמר
אליו ישוע אני אבא וארפא אותו :
ויען שר מאה ויאמר אדני אני לא נכון
שתבא תחת גגי רק אמור דבר ונרפא נערי :
כי גם אני אדם הושמתי תחת ממשלת
אחר ותחתי אנשי חיל ואם אומר לזה לך
וילך ולאחר בא ויבוא ולעבדי עשה הזאת
ויעשה : וכשמע ישוע תמה ויאמר
להולכים אחריו אמן אני אומר לכם לא
מצאתי כזה אמונה בישראל : ואני
אומר לכם שרבים יבאו ממזרח שמש

וממכואו וירפינו עם אברהם יצחק ויעקב
בממלכת השמים : ובני ממלכת
ישלחו אל חשך החיצון ושם יהיה בכי
וחריק שנים : ויאמר ישוע לשר מאה
לך וכמו האמנת יהי לך : וירפא הנער
בזמן ההוא : ויבא ישוע אל בית
כיפא וירא חמותו שוכבת בקדחת : ויגע
על ידה ותעזבה חמה והיא קמה ותשרת
אותם : וכאשר היה ערב הגישו אליו
את רבים בעלי השדים והוא בדבר הוציא
הרוחות וירפא כלם שהיו ברע להתקיים
מה שנאמר על ידי ישעיה הנביא האומר
נג חליינו הוא נשא ומכאובנו סבלם :
וירא ישוע את כיתות רבות סביבו ויצוה
את תלמידיו להלוך לעבר ים : ויגש
אחד מסופרים ויאמר לו רבי אבא
אחריך אל אשר אתה תלך : ויאמר
לו ישוע שועלים יש להם חפירות ולעוף השמים
קנים ולבן אדם אין מקום ששם ישים את
ראשו : ואחר מתלמידיו אמר אליו
אדני הנח לי בתחלה עד שאקבור את
אבי : ויען לו ישוע בא אחרי והנח

מתים לקבור את מתיו : ויעל באניה
ויבאו אחריו תלמידיו והנה סער גדול בים
והספינה תכוסה מהגלים והוא היה ישן :
ויקרבו אליו תלמידיו ויעוררהו לאמר
אדני הושיענו כי נאבד : ויאמר
להם ישוע למה אתם יראים קטני אמונה
אז קם ויגער את רוחות ואת ים והיה
שתיקה גדולה : ויתמהו האנשים ויאמרו
מי הזה כי רוחות וים ישמעו לו : ואחרי
כן בא ישוע לעבר ים בארץ גרגשיים
ויבאו לקראתו שנים בעלי השדים ויצאו
מן קברים והם אכזרים מאד ובעבירם
לא יכול אדם לעבור בדרך ההיא : והנה
קראו לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים
באת הלום לענות אותנו קודם עת : ואין
רחוק מהם היה עדר חזירים רבים רועים
ושדים התחננו אליו לאמר אם תוציאנו
מזה שלחנו בעדר החזירים ויאמר אליהם
לכו : והם יצאו וילכו בחזירים :
והנה הלך כל העדר בשאון גדול ויתנפלו
אל ים ומתו : ורועים נסו ויבאו
לעיר ויגידו כל האלה וגם על אלה אשר

בְּהֶם הָיוּ שֵׁדִים ׃ וְהִנֵּה כָּל הָעִיר
יָצְאָה לִקְרַאת יֵשׁוּעַ וְכַאֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ
הִתְחַנְּנוּ אֵלָיו שֶׁיַּעֲבוֹר מִגְּבוּלָם ׃
ט וַיַּעַל
יֵשׁוּעַ אֶל סְפִינָה וַיֵּלֶךְ מֵעֵבֶר הַיָּם וַיָּבֹא
לְעִירוֹ ׃ וְהִנֵּה הִגִּישׁוּ אֵלָיו אֶת אִישׁ
נְשׁוּל אֵיבָרִים הַשּׁוֹכֵב בְּמִטָּה ׃ וְכַאֲשֶׁר
רָאָה יֵשׁוּעַ אֱמוּנָתָם אָמַר לִנְשׁוּל הָאֵבָרִים
בְּטַח בֵּן כִּי נִסְלְחוּ לְךָ חַטֹּאתֶיךָ ׃ וְהִנֵּה
אָמְרוּ מְסוֹפְרִים בְּלִבָּם הַזֶּה מְגַדֵּף ׃ וַיַּרְא
יֵשׁוּעַ מַחְשְׁבוֹתָם וַיֹּאמֶר לָמָּה אַתֶּם חוֹשְׁבִים
רָעוֹת בִּלְבוֹתֵיכֶם ׃ מַה יּוֹתֵר קַלָּה
לֵאמֹר נִסְלְחוּ לְךָ חַטֹּאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר
קוּם וָלֵךְ ׃ וּלְמַעַן שֶׁתֵּדְעוּ כִּי יֵשׁ בֶּן
הָאָדָם מוֹשֵׁל בָּאָרֶץ לִסְלוֹחַ חַטָּאוֹת אָז
אָמַר לִנְשׁוּל הָאֵיבָרִים ׃ קוּם וְשָׂא
אֶת מִטָּתְךָ וְלֵךְ אֶל בֵּיתֶךָ ׃ וַיָּקָם
וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ ׃ וְכַאֲשֶׁר רָאוּ כִּיתּוֹת
יָרְאוּ וַיְכַבְּדוּ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן הַכֹּחַ
בָּזֶה לָאֲנָשִׁים ׃ וּכְשֶׁהָלַךְ יֵשׁוּעַ מִשָּׁם
רָאָה אֶת אִישׁ הַיּוֹשֵׁב עַל בֵּית הַמֶּכֶס וּשְׁמוֹ
מַתִּי ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרַי ׃

ויקם וילך אחריו : ויהי כאשר הוא
ישב לאכול בבית רבים בעלי עבירה וחטאים
באו ויאכלו עם ישוע ועם תלמידיו :
וראים פרושים אמרו לתלמידיו : למה
עם בעלי עבירה ועם חטאים אוכל
מלמדכם : וישמע ישוע אמר אין יש
צורך לאשר הוא מרפא כי אם אותם שהם
ברעה : לכו ולמדו מה היא חסד חפשתי
ולא זבח : כי לא באתי לקרא צדיקים
כי אם חטאים : אז נגשו אליו
תלמידי יוחנן לאמר למה אנחנו ופרושים
צמים הרבה ותלמידיך אין הם צמים :
ויאמר אליהם ישוע : היוכלו בני חתן
לבכות בעוד יש עמהם חתן : אך
יבאו ימים אשר ינשא מהם חתן ואז
יצומו : ואין יהיה שישלח חתיכת
בגד חדש על שמלה ישנה : כי ישא
מלואה משמלה ויהיה ברקו רע יותר
מראשון : ואין ישלחו יין חדש
בנארות בלים כי אז ישברו נארות וישפך
יין ונארות יאבדו כי אם יין חדש ישלחו
בנארות חדשים ושניהם ישמרו : וכאשר

הוא דבר האלה אליהם הנה קרב שר אחד
וישתחוהו לאמר ארני בתי כבר מתה רק
בא אתה ושים ידך עליה ותחיה : ויקם
ישוע וילך אחריו עם תלמידיו : והנה
אשה אשר דמה זב ממנה שתים עשרה
שנה נגשה לאחור ונגעה בשפת בגדו :
כי אמרה בקרבה אם אגע רק בגדו אושע :
וישב ישוע וראה אותה אמר בטחי בתי
כי אמונתך הושיעתך ותושע האשה
משעה ההיא : וכשנכנס ישוע אל
בית השר וירא את שרי חלילים והמית העם
אמר : סורו כי אין מתה הנערה כי אם
ישנת : והם לעגו לו וכשהלך המון
נכנס הוא ויחזק בידה ויאמר : טליתא
קומי ותקם הנערה ותצא שמעה הזאת אל
כל הארץ ההיא : ויעבר משם ישוע וילכו
אחריו שני עורים קוראים ואומרים חננו בן
דוד : וכבואו אל בית קרבו אליו
עורים ויאמר אליהם ישוע : התאמינו
כי אוכל הזאת לעשות לכם : ויאמרו
אליו אמנם ארני : אז נגע בעיניהם
לאמר כאמונתכם יעשה לכם : ותפתחנה

עיניהם ויזעם עליהם ישוע לאמר : ראו
שלא איש ידע : והם יוצאים השמיעו
את שמועתו בכל ארץ ההיא : וכשיצאו
הם הנה הגישו אליו את אדם אלם ובעל
השדה וכאשר השלכה השדה דבר אלם
ויתמהו כיתות לאמר : אין נראה כן
בישראל : ופרושים אמרו בשר השדים
משליך את השדים : ויתהלך ישוע
בכל ערים וטירות וילמד בכנסיותם ויגד
בשורת המלכות וירפא כל חולי וכל
מכאוביהם : וירא את הכיתות ויחנן
להם כי הם טרוחים ושוכבים כצאן שאין
להם רועה : אז אמר לתלמידיו יש
קציר רב ופועלים מעטים ועל כן התחננו
אל אדני הקציר יען שישלח את
פועלים בקצירו :

ויזעק שנים
עשר תלמידיו ויתן להם ממשלה על
רוחות טמאות להוציא אתהן ולרפא את
כל חולי וכל מכאוב : ושמות שנים
עשר שלוחים אלה הם ראשון שמעון
שנקרא כיפא ואנדרע אחיו פיליפוס

ובַרְתַּלְמַי יַעֲקֹב זַבְדִּי וְיוֹחָנָן אָחִיו תּוֹמָה
ומתי שהיה בעל עבירה ויעקב אלפי
וחרי שמעון הכנעני ויהודה ישכריורתי
אשר מסר אותו למיתה : וישלח ישוע
את האלה שנים עשר ויצו אתם לאמר :
אל דרך הגוים אל תלכו ואל ערי
השומרוניים לא תבאו כי אם לכו אל
הצאן שאבדו בבית ישראל : לכו
וקראו לאמר כי תקרב מלכות השמים
רפאו את חולים הקימו את מתים טהרו
את מצורעים והוציאו את שדים חנם
לקחתם וחנם תתנו : אל תקנו את זהב
ואל כסף ואל מעות בחגורותיכם אל ילקוט
בדרך ואל שתי כתנות ואל מנעולים ואל
מטה : כי ראוי הפועל לאכלו :
ובכל עיר או טירה תבואו שאלו מי נכבד
בה ושם תשבו עד תצאו : וכשתבואו
אל בית ותשאלוהו בשלומו לאמר שלום
לזה הבית : ואם יהיה הבית הזה נכבד
יבוא שלומכם עליו ואם אין יהיה נכבד
ישוב אליכם שלומכם : ואיש אשר
אין יקח אתכם ולא ישמע את דבריכם

יצאו לחוץ מבית או מהעיר והשליכו גם
עפר מרגליכם : אמן אני אומר לכם
קל יהיה לארץ סדום ועמורה ביום המשפט
מן לעיר ההיא : הנני שולח אתכם כצאן
בתוך הזאבים : ועל כן תהיו ערומים
כמו נחשים ותמים כמו יונים : השמרו
לכם מאנשים כי ימסרוכם לערית ובמקהלותכם
ייסרו אתכם בשוטים ואל שוטרים ואל
מלכים יוליכו אתכם למעני לעדות להם
ולגוים : וכשימסרוכם אל תחשבו
היך או מה תדברו כי ינתן לכם שעה ההיא מה
תדברו : כי אין אתם שתדברו כי אם
רוח אביכם היא תדבר בכם : וימסור
אח את אח למות ואב את בן ויקומו בנים
באבותיהם להמיתם וישנאוכם כל אנשים
בעבור שמי : ואשר יעמוד עד סוף הוא
יושע : וכאשר ירדפו אתכם בעיר
אחת נוסו אל אחרת : אמן אני אומר
לכם אין תכלו את ערי ישראל עד שיבא
בן האדם : אין יש תלמיד על מלמד ואין
עבד על אדונו אלא די לתלמיד להיותו
כמלמדו ולעבד כאדוניו : אם קראו

לבעל הבית בעל זבוב אף כי את בני הבית:
לכן אל תראו מהם : כי אין דבר מכוסה
שלא יגלה ונסתר שלא יודע : מה
שאני מדבר אליכם כחושך אמרו באור
ואשר תשמעו באוזן קראו על גגות :
ולא תיראו אותם שיהרגו את הגוף ואת
הנפש לא יוכלו להרוג אלא תיראו אותו
שיוכל את נפש ואת גוף לאבד אל גיהנם :
הלא שני צפרים נמכרו תחת טבע קטון •
ואחד מהם אין יפול על הארץ בלי אביכם :
ושערות ראשכם כלם נספרו ועל כן לא
תיראו כי אתם טובים מרבים צפרים :
וכל שיתודה לי לפני האנשים גם אני
אתודה אותו לפני אבי שבשמים :
ואשר יכחש לי לפני אנשים גם אני
אכחש לו לפני אבי שבשמים : אל
תחשבו כי באתי לשלוח שלום על ארץ
לא באתי לשלוח את שלום כי אם את
חרב : כי באתי להבדיל את איש
מיכה ז' מאביו ואת בת מאמה ואת כלה בחמותה
ואויבי איש אנשי ביתו : ומי שיאהב
את אביו או אמו יותר ממני אין הוא ראוי

לאותי : ומי שיאהב את בן או בת יותר
ממני אין ראוי לאותי : ומי שלא ישא
את צליבתו וילך אחרי הוא אין ראוי לאותי :
מי שימצא את נפשו יאבד אותה : ואשר
יאבד את נפשו למעני ימצאנה : מי
שיקח אתכם הוא יקח אותי : ואשר
יקח אותי הוא יקח אותו ששלח אותי :
מי שיקח את נביא בשם הנביא הוא יקח
שכר הנביא : ומי שיקח את צדיק
בשם הצדיק הוא שכר הצדיק יקח :
ואשר יתן את שקוי לאחד מאלה הקטנים
את כוס המים קרים רק בשם התלמיד אמן
אני אומר לכם אין יאבד את שכרו :

יא

ויהי
כשכלה ישוע לצוות את שנים עשר תלמידיו
עבר משם ללמד ולהכריז בעריהם : ויוחנן
כששמע בבית הסוהר את מעשי המשיח
שלח שנים מתלמידיו ויאמר לו : אם
אתה ההוא אשר יבא אם נחל לאחר :
ויען ישוע ויאמר אליהם לכו ותגידו ליוחנן
את אשר שמעתם וראיתם : עורים
יראו פסחים ילכו מצורעים יטהרו חרשים

ישמעו ומתים יקומו ענוים יאושרו
ואשרי ההוא שלא יכשל בי : ואחרי
שאלה הלכו החל ישוע לדבר אל כיתות
על יוחנן : או מה יצאתם אל
המדבר לראות האם קנה נדף מרוח :
ולמה יצאתם לראות האם ארם לבוש
החמודות : הנה אשר נלבשו בחלקות
הם בבתי המלכים : רק למה יצאתם
לראות הנביא גם אומר לכם הוא יותר
מנביא כי הוא מי אשר עליו נכתב הנני
שולח מלאכי ופנה דרך לפני : אמן
אני אומר אין קם מבין ילדי הנשים
שהוא יותר גדול מן יוחנן הטובל :
ומי שהוא קטון במלכות השמים הוא
גדול ממנו : אך מימי יוחנן הטובל
עד עתה מלכות השמים כאונס היא
ומכריחים וגוזלים אותה : כי כל
הנביאים והתורה עד יוחנן נבאו ואם
רצונכם לקחת הוא יש אליהו אשר
יבא : מי שלא אזנים לשמוע הוא
ישמע : ולמי אמשול את הדור הזה
נמשל בנערים היושבים בשוק שקוראים

מלאכי ג׳

לרומיו ואומרים : נגנו לכם ולא רלגתם
שרנו קינה ולא קוננתם : כי בא יוחנן
ולא אכל ולא שתה ויאמרו בעל השד הוא :
ובן האדם בא אוכל ושותה ויאמרו הנה האדם
זולל וסובא יין ורע הבעלי העבירה וחטאים
ויצדקה חכמה מאת בניה : אז החל
לחרף ערים אשר בהן נעשו גבורותיו רבות
כי אין שבו מדרכם הרעה : אי לך כורזין
אי לך בית צידה כי אם בצור ובצידון נעשו
כחות אשר נעשו בכן בימי קדם בשק ואפר
שבו מרע : אך אומר לכם כי יותר
קל יהיה לצור ולצידון ביום המשפט
ממכן : ואת כפר נחום הלוא עד
השמים תרומי עד גיהנם תרדי : כי
אם בסדום נעשו הכחות אשר נעשו בך
אולי ישבו עד היום הזה : אמנם
אני אומר לכם כי יותר קל יהיה לארץ סדום
ביום המשפט ממך : בעת ההיא ענה
ישוע ויאמר : אודך אבי אדון השמים
וארץ שהסתרת האלה מחכמים ומנבונים
ותגל אותם לצעירים : כן אבי כי כן
רצוני לפניך : כל נתנו לי מאבי ואין

איש שידע בן כי אם אב ואין ידע
שידע את אב בלתי בן ולמי אשר ירצה
בן לגלות : לכו אלי כל היעפים ואשר
עליכם משא ואני אשביעכם : שאו
את עולי עליכם ולמדו ממני כי ענו אני
ושפל רוח ותמצאו מרגוע לנפשכם :
כי עולי מתוק הוא ומשאי קל :

יב בעת ההיא
הלך ישוע על זרע בשבת ותלמידיו היו
רעבים ויחלו לקטף שבלים ולאכול :
והפרושים הרואים אמרו הנה תלמידיך
עושים שאין נכון לעשות בשבת :
והוא אמר אליהם הלא קראתם מה
שעשה דוד כאשר היה רעב הוא ואשר
עמו כי בא בבית האלהים ולחם הפנים
אכל שלא היה הותר לו לאכול אותם ולא
לאשר עמו כי אם לכהנים לבדם : הלא
קראתם בתורה שהכהנים מחללים השבת
בהיכל ואינם נאשמים : ואני אומר
לכם כי גדול מההיכל הוא פה : ואם
תדעו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח
אין תרשיעו את נקיים : כי אדני הוא

בן אדם וגם השבת : ובשעבר משם בא
בבית כנסתם והנה אדם שיבשה ידו וישאלו
לו לאמר : אם מותר בשבת לרפא למען
שילשינו עליו : והוא אמר להם מי
בכם אדם שיש לו צאן אחת שתפול בבור
בשבת הלוא יחזיקה ויעלנה והלא אדם
הוא טוב מצאן : לכן מותר להיטיב
בשבת : אז אמר לאדם נטה את ידך
ויט ותשב לרפאות כמו אחרת : ויוצאים
הפרושים ויועדו עליו כדי שיאבדו אותו :
וישוע יודע ויסר משם וילכו אחריו רבים
והוא רפא כלם : ויצום שלא יגלוהו.
למען שיתקיים מה שנאמר על ידי ישעיהו.
הנביא האומר הן עבדי אתמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים
יוציא : לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו : קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא
משפט : לא יכהה ולא ירוץ עד ישים
בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו. : אז
הגש אליו בעל השד עור וחרש וירפא אותו
כדי שיכול לדבר ולראות : ויתמהו כל

הכיתות ויאמרו : הלוא הזה הוא בן
דוד : ושומעים הפרושים אמרו הזה
אין הוציא את שדים כי אם בבעל זבוב
השר השדים : וישוע יודע מחשבותיהם
אמר אליהם כל מלכות נחלקה בעצמה
תשמם וכל עיר או בית הנחלק בעצמו אין
יעמוד : ואם שטן ישלח את שטן הוא
נחלק בעצמו ואיך תעמוד מלכותו :
ואם אני כבעל זבוב מוציא את השדים
בניכם במי יוציאו על כן הם יהיו
שופטיכם : כי אם אני ברוח האלהים
מוציא את השדים על כן באה אליכם
מלכות האלהים : ואיך יוכל איש
לבא בבית הגבור לבוז את כליו אם לא
קודם יאסור את הגבור ואז יבוז את ביתו :
כי שלא יש עמי הוא יש עלי ומי שלא
יאסוף עמי הוא יפזר : ועל כן אני
אומר לכם כל חטאה וגרופה תסלח
לאדם וגרוף שעל הרוח אין יסלח :
וכל איש שיאמר דבר על בן האדם יסלח
לו ואשר יאמר דבר על רוח הקדש אין
יסלח לו בעולם הזה ואין בהבא : עשו.

אין שם ארץ רבה ומיד צמחו׃ כי אין להם עומק
בארץ ׃ ואחרי שזרחה השמש חרבו׃
ואשר אין להם שורש יבשו ׃ ואחרים
נפלו לתוך הקוצים וגדלו הקוצים ויחנקו
אותם ׃ ואחרים נפלו בארץ טובה
ויתנו פרי אחד מאה ואחר ששים ואחר
שלשים ׃ מי שלא אזנים לשמוע ישמע ׃
ויקרבו אליו תלמידיו ויאמרו למה תדבר
אתם במשלים ׃ ויען ויאמר אליהם ׃
כי נתן לכם להבין סודות מלכות השמים
ולאלה אין נתן ׃ כי מי שיש לו יתן לו
וישפע ומי שאין לו גם מה שיש לו יקח
ממנו ׃ ועל כן אני מדבר להם במשלים
כי הם רואים אין יראו ושומעים אינם ישמעו׃
ואין יבינו׃ להתקיים בהם הנבואת ישעיהו׃
האומר שמעו שמוע ואל תבינו׃ וראו ראו
ואל תדעו ׃ השמן לב העם הזה ואזניו
הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו ׃ ואשרי
עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה ׃
אמן אני אומר לכם כי רבים נביאים וצדיקים
חמדו לראות אשר אתם רואים ולא ראו׃

מנוח ולא תמצא : אז תאמר אשוב
אל ביתי אשר ממנו יצאתי : ותבא
ותמצא אותו רק ומטוהר בנעים ומפואר :
אז תלך ותקח את שבע רוחות אחרות
רעות ממנה ותבאנה וישבנה שם ותהיין
אחריות האדם ההוא רעות מראשונות :
כן יהיה לדור הזה הרע : וכאשר הוא עוד
ידבר אל הכיתות הנה אמו ואחיו עמדו בחוץ
ויבקשו לדבר אליו : ויאמר לו אחד הנה
אמך ואחיך עומדים בחוץ ומבקשים אותך :
והוא ענה לאומר לו ויאמר מי אמי ומי אחי :
ויט יד על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי :
כל איש אשר יעשה רצון אבי שבשמים
הוא אחי אחות ואמי

יג ביום ההוא יצא
ישוע מבית וישב על שפת הים ויקבצו אליו
כיתות רבות והוא עלה בספינה וישב וכל
העם עמד על שפת הים וידבר אליהם
הרבה במשלים ויאמר : הנה יצא
הזורע לזרוע זרעו : וכשזרע נפלו מהם
אל הדרך ויבאו עופות השמים ויאכלו
אותם : ואחרים נפלו על הסלע אשר

אליהם אדם אויב עשה הזאת : ועבדים
אמרו לו אם תרצה נלך ונאסוף אותם :
ויאמר לא פן תאספו חרולים ויחדו תתשו
אתם גם חטים : הניחו שניהם כדי
שיגדלו עד הקציר ובעת הקציר אומר
לקוצרים אספו בתחלת חרולים וקשרו
אותם לצרורות לשרוף וחטים אספו
לגרני : עוד שם לפניהם משל אחר
לאמר נדמתה מלכות השמים לגרגרים
חרדל שיקח אותו אדם וזורע בשדהו
והוא קטון מכל זרעים וכשיגדל יהיה
גדול מכל עשבות ויהיה עץ שגם עופות
השמים יבאו וקננו בסעפותיו : עוד
דבר אליהם במשל אחר נדמתה מלכות
השמים לחמץ שתקח אשה וטמנה
אותו בשלש סאים של קמח עד יחמץ
כלה : כל אלה דבר ישוע במשלים
אל הכיתות ומבלי משלים לא ידבר
אליהם להמלא מה שנאמר על ידי
הנביא האומר אפתחה במשל פי אביעה תלים עח
חידות מני קדם : אז עזב הכיתות
ויבא בבית ויגשו אליו תלמידיו לאמר

ולשמוע אשר אתם שומעים ולא שמעו :
ואתם שמעו משל הזורע כל ששומע דבר
מלכות ולא יבין יבא הרע ויטרוף מה
שזרוע בלבו וזה הוא שנזרע על הדרך :
ואשר נזרע על הסלע זה הוא ששומע דבר
ומתאום בשמחה ישא אותו ואין יש
בעצמו שורש כי אם לזמן יעמוד : וכשתקום
צרה או רדוף בעבור הדבר מיד יכשל :
ואשר נזרע בקוצים זה הוא ששומע דבר
האלהים ודאגת העולם הזה ושקר ממונה
יחנק את הדבר ויהיה בלי פרי : אך
אשר נזרע על ארץ טובה זה הוא ששומע
את הדבר ומבין ומביא פרי ואחד עושה
מאה ואחר ששים ואחר שלשים : עוד
שם לפניהם משל אחר לאמר : נדמתה
מלכות השמים לאדם שזרע זרע טוב
בשדהו : וכאשר ישנו אנשים בא
איבו ויזרע חרולים בתוך חטים וילך :
וכשגדל עשב ועשה פרי אז נראו גם
חרולים : ויקרבו עבדי הבעל הבית
ויאמרו אליו אדני הלא זרע טוב זרעת
בשדך ומאין חרולים בו : ויאמר

מכל מין הדגים : ומוציאים אותה
כשמלאה ועל שפת הים יושבים בחרו
את טובים לכלים ורעים שלחו לחוץ :
כן יהיה בתכלית העולם כי יצאו מלאכים
ויבדילו את רעים מתוך צדיקים וישלחו
אותם אל תנור האש : שם יהיה בכי
וחריק שנים : הבינותם כל האלה :
ויאמרו אליו כן אדני : ויאמר אליהם
לכן כל סופר מלומד במלכות השמים
הוא דומה לאדם בעל הבית שמוציא מן
אוצרו חדשים וישנים : ויהי ככלות
ישוע לדבר משלים האלה עבר משם :
ויבא אל ארץ מולדתו וילמדם בבתי
כנסיותם ויתמהו לאמר מאין לזה חכמה
הזאת והגבורות : הלוא זה בן נפחא
הלא אמו נאמרה מרים ואחיו יעקב
ויוסף ושמעון ויהודה : והלא אחיותיו
כלן עמנו הן ומאין לזה כל האלה ויכשלו
בו : ויאמר אליהם ישוע אין נביא בלא
כבוד כי אם במקום מולדתו ובביתו ולא
עשה שם גבורות רבות בעבור סורורתם :

יד
בעת ההיא

פתר לנו את משל החרולי השדה :
ויען ויאמר מי שזורע זרע טוב הוא בן
האדם והשדה הוא עולם : וזרע הטוב
הם בני מלכות וחרולים הם בני בליעל :
ואויב אשר זרע אותם הוא שטן וקציר
היא תכלית העולם וקוצרים הם מלאכים :
וכאשר נאספו חרולים ונשרפו באש
כן יהיה בתכלית העולם : כי ישלח
בן האדם את מלאכיו ויאספו מתוך
מלכותו כל מכשולים ואותם שעשו
פשע וישלחום אל תנור האש שם יהיה
בכי וחירוק שנים : אז צדיקים יזהירו
כשמש במלכות אביהם : מי שלו
אזנים לשמוע ישמע : נדמתה
מלכות השמים לאוצר הנסתר בשדה
אשר אם ימצא אדם יסתיר ומן שמחתו
ילך וימכור כל שלו ויקנה את השדה ההוא :
עוד נדמתה מלכות השמים לאדם הסוחר
המבקש את מרגלים טובים : וכשמצא
מרגלית אחד יקר הלך וימכור כל אשר לו
ויקנה אותו : עוד נדמתה מלכות
השמים למכמורת השלוחה בים והאוספה

ותשמענה הכיתות ותלכנה ברגליהם אחריו
מעריהם : ויצא וירא את עם רב וירחמהו
וירפא את חוליהם : ואחרי שהיה ערב
קרבו אליו תלמידיו לאמר שמם המקום
ושעה כבר עברה ועל כן הנח הכיתות כדי
שתלכנה אל כפרים ותקנינה להן אוכל :
ויאמר אליהם ישוע אין צורך ללכת אתם
תנו להם לאכול : ויענו לו אין לנו פה כי
אם חמשה לחם ושני דגים : ויאמר
להם השיאום הלום אלי : ויצו את
העם לשבת ולאכול על החציר והוא לקח
חמשה לחם ושני דגים וישא עיניו אל
שמים ויברך וישבר ויתן הלחם לתלמידיו
ותלמידיו נתנו לכיתות : ויאכלו כלם
וישבעו וישיאו שארית שנים עשר סלים
מלאים כפתים : ומספר האוכלים
היה חמשת אלף איש בלתי נשים וטף
ומיד צוה ישוע את תלמידיו לעלותם
בספינה וללכתם לפניו עבר ים עד שיניח
הכיתות : וכשהניח את העם עלה
לבדו להר להתפלל : ויהי ערב והוא
לבדו היה שם : והספינה נדפה בתוך הים

שמע הורודוס אחד מארבעה נשיאים
שמע של ישוע ויאמר לנעריו זה הוא
יוחנן הטובל הוא קם ממתים ועל כן
גבירות תפעלנה בו : כי הורודוס
החזיק ביוחנן ויאסור אותו ויתן בבית
האסור מפני הורודוסית אשת אחיו :
כי אמר אליו יוחנן אין כשר שהיא תהיה
אתך : וירצה להרוג אותו וירא את
העם כי היה בעיניהם כמו נביא : וביום
מולדת הורודוס רלגה בת של הורודוסית
בתוך והיא ישרה בעיני הורודוס :
ויבטיח בשבועה לתת לה כל מה שתשאל
ממנו : והיא נזהרה מאמה ותאמר
תן לי פה בקערה ראש יוחנן הטובל :
ונעצב המלך אלא בעבור השבועה ובעבור
אותם אשר יחדיו ישבו בשלחן יצוה
להנתן : וישלח ויקצץ את ראש יוחנן
בבית הסוהר : וינשא ראשו בקערה
ויתן לנערה והיא השיאה אל אמה :
ויגשו תלמידיו ויסירו את גופו ויקברוהו
ויבאו ויגידו לישוע : וכשמע ישוע
סר משם בספינה אל מקום המדבר לבדו :

סופרים ופרושים לאמר : למה
תלמידיך יעברו את חקות הזקנים כי הם לא
יכבסו ידיהם כשיאכלו את לחם : והוא
ענה ויאמר אליהם ולמה אתם עוברים מצות
האלהים בשביל גזירתכם : כי אלהים אמר
כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו
מות יומת : ואתם אומרים כל מי שיאמר
לאב ולאם כל מתן שהוא ממני היא תועלתך.
ואין יכבד את אביו ואת אמו ותפירו מצות
האלהים בעבור גזירותיכם : חנפים
ישעיהו היטיב להתנבא עליכם לאמר העם
הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני
ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה :
ויזעק לעצמו הכיתות ויאמר אליהם שמעו
ודעו אין מה שיבא לפה יטמא את אדם :
אז נגשו תלמידיו ויאמרו התדע כי פרושים
השומעים הדבר הזה הכעסו : ויען
ישוע ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי
שבשמים ינתש : הניחו אותם כי עורים
הם ונוהגי העורים : ואם עור ינהג את
עור שניהם יפלו לבור : ויען כיפה
ויאמר אליו פתר לנו המשל הזה : ויאמר

מן הגלים כי הרוח היתה להם להפך :
ויהי ברביעית אשמורת הלילה ויבא אליהם
וילך על ים : ורואים אותו מתהלך על
ים נבהלו· ויאמרו· כי מזיק הוא ויצעקו·
מיראה : ופתאום דבר ישוע אליהם
לאמר בטחו· כי אני הוא אל תיראו· :
ויען כיפה ויאמר אדני אם אתה הוא צוה
ואבוא אליך על המים : והוא אמר בוא
וירד כיפה מן ספינה וילך על המים לבוא·
אל ישוע : וכשירא את רוח חזקה ירא
וכאשר החל לטבע צעק לאמר : אדני
הושיעני ופתאום נטה ישוע את יד ויאחז
בו ויאמר אליו קטון באמונה למה פנת :
וכשעלה אל ספינה שתקה הרוח ואשר
היו בספינה באו· וישתחוו· לו לאמר באמת
בן האלהים אתה : והם הלכו· בעבר
הים ויבאו· בארץ גינוסר ואנשי המקום
ההוא כשידעו· אותו שלחו· אל כל ארץ
ההיא ויגישו· לו כלם כאשר היו· ברע ויתחננו·
אליו כדי שיגעו שפת בגדו : וכל
שנגעו· נושעו· :

טו

אז קרבו· אליו מירושלים

אז ענה ישוע ויאמר לה האשה גדולה
אמונתך : יהי לך כאשר תחפוצי ותרפא
בתה בשעה ההיא : ויעבר משם ישוע
ויבא על ים הגליל ועולה להר ישב שם :
ותקרבנה אליו כיתות רבות ויהיו אתם
חרשים עורים פסחים חלשים ואחרים
רבים וישימו אותם לפני רגליו והוא רפא
אותם : ויתמהו העם כשראו את
חרשים מדברים ופסחים מתהלכים ועורים
רואים : ויגדלו את אלהי ישראל :
ויזעק ישוע את תלמידיו ויאמר אליהם
חנותי לעם כי עתה שלשום הם יושבים
אתי ואין להם מה שיאכלו ואיני אניח
אותם צמים פן יתעלפו בדרך : ויאמרו
אליו תלמידיו מאין לנו במדבר כמה
ככרי לחם כדי שנשביע את עם הזה גדול :
ויאמר אליהם ישוע כמה ככרי לחם יש
לכם : ויאמרו שבעה ומעט הדגים
קטנים : ויצו את העם לשבת על
הארץ : ויקח שבעה ככרי לחם והדגים
ויאמר תודה וישבר ויתן לתלמידיו ותלמידים
נתנו לעם : וכלם אכלו וישבעו ומה

ישוע גם אתם עד עתה אין התבוננתם :
אין תתבוננו כי כל מה שיבא לפה הוא יבא
לבטן וישולח באחור : ואשר יצאו מפה
הם יצאו מלבב והם יטמאו את אדם :
כי מלבב יצאו מחשבות רעות רצחים נאופים
זנונים גנבות עדות שקר וגדופים : אלה
הם אשר יטמאו את האדם : אבל
כשיאכל איש ולא רחץ ידים זאת אין
תטמא האדם : ויצא משם ישוע ובא
אל חלקי צור וצידון והנה אשה כנענית
יצאה מגבולים האלה ותצעק ותאמר
אליו חנני אדני בן דוד : בתי תעונה
מאד מאת השד והוא אין ענה לה מאומה :
ויקרבו תלמידיו ויתחננו אליו לאמר שלח
אותה כי היא צועקת אחרינו : והוא
ענה ויאמר איני נשלחתי כי אם אל
צאן שאבדו בבית ישראל : והיא
באה ותשתחו לו ותאמר אדני עזרני :
ויען ישוע ויאמר אין טוב לקחת לחם
הבנים ולשלוח לכלבים : והיא אמרה
כן הוא אדני אבל כלבים גם הם יאכלו
מן פתותים הנופלות משלחן אדוניהם :

תזכרו חמשת לחם לחמשת אלף האדם
וכמה סלים נשאתם ואין השבעת לחם
לארבעת אלף האדם וכמה סלים נשאתם :
ולמה לא תתבוננו כי אין על לחם אמרתי
לכם השמרו מחמיצת הפרושים והצדוקים :
אז התבוננו כי לא אמר להשמר מחמיצת
לחם כי אם מתלמוד הפרושים והצדוקים :
ויבא ישוע בגבולי קיסריאה פילפוס וישאל
לתלמידיו לאמר : את מי יאמרו בני -
אדם היות בן האדם : ויאמרו אחרים
את יוחנן הטובל וקצת את אליה ואחרים
את ירמיהו או אחד מן נביאים : ויאמר
אליהם ישוע ואתם אותי מי תאמרו היות :
ויען שמעון כיפה לאמר אתה הוא משיח
בן האלהים חי : ויען ישוע ויאמר אליו
אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם אין
גלה לך כי אם אבי שהוא בשמים :
ואני אומר לך כי אתה כיפה ועל כיפה
הזאת אבנה את מקהלי ושערי התחתיות
אין יגברו עליו : ולך אתן את מפתחי
המלכות השמים : וכל מה שתאסור
על הארץ הוא יהיה אסור בשמים וכל

שֶׁנּוֹתַר מִן חֲתִיכוֹת נָשְׂאוּ שִׁבְעָה סַלִּים
מְלֵאִים ׃ וַיִּהְיוּ אֵלֶּה שֶׁאָכְלוּ אַרְבָּעָה
אֶלֶף אֲנָשִׁים בִּלְתִּי טַף וְנָשִׁים ׃ וַיַּנַּח
אֶת הַכִּיתָה וַיַּעַל אֶל סְפִינָה וַיָּבֹא בִּגְבוּל
מַגְדָּלָה ׃ יו

וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים וּצְדוּקִים
מְנַסִּים וְשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ לְהַרְאוֹתָם אוֹת
מִשָּׁמַיִם ׃ וַיַּעַן הוּא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
כְּשֶׁיְּהִיֶה עֶרֶב תֹּאמְרוּ טוֹהַר עָתִיד כִּי
הַשָּׁמַיִם יִתְאַדָּמוּ ׃ וּבַבֹּקֶר הַיּוֹם תִּהְיֶה
סְעָרָה כִּי קוֹדְרִים שָׁמַיִם יִתְאַדָּמוּ ׃
וְהִנֵּה אֶת פְּנֵי הַשָּׁמַיִם יְדַעְתֶּם לִשְׁפּוֹט
וְאוֹתוֹת הָעִתִּים לֹא יְכוֹלְתֶּם לָדַעַת ׃ אוֹ
דּוֹר רַע וּמְנָאֵף מְבַקֶּשֶׁת אוֹת וְאוֹת אֵין
תִּנָּתֶן לוֹ כִּי אִם אוֹת יוֹנָה הַנָּבִיא ׃ וַיַּעֲזוֹב
אוֹתָם וַיֵּלַךְ ׃ וּכְשֶׁבָּאוּ תַלְמִידָיו בְּעֵבֶר
יָם שָׁכְחוּ לָקַחַת לֶחֶם ׃ וְהוּא אָמַר
לָהֶם רְאוּ וְהִשָּׁמְרוּ מֵחַמֶּצֶת פְּרוּשִׁים
וּצְדוּקִים ׃ וְהֵם חָשְׁבוּ בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר
כִּי לֹא לָקַחְנוּ לֶחֶם ׃ וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמַר
מַה תַּחְשְׁבוּ בֵּינֵיכֶם קְטַנֵּי אֱמוּנָה כִּי אֵין
לְקַחְתֶּם לֶחֶם ׃ עוֹד לֹא תִתְבּוֹנְנוּ וְלֹא

יש מהעומדים פה שלא יטעמו את מות עד
שיראו בן האדם הבא במלכותו :
יז ואחרי ששת
ימים לקח ישוע את כיפה ואת יעקב ואת
יוחנן אחיו ויעל אותם להר גבוה לבדם ויצטייר
לפניהם : ויגהו פניו כמו שמש ובגדיו
היו לבנים כמו שלג : והנה נראו אליהם
משה ואליהו המדברים אתו : ויען
כיפה ויאמר אל ישוע אדני טוב הוא להיותנו
פה יצ׳ : אם תרצה נעשה פה שלשת
אהלים לך אחד למשה אחד ולאליהו אחד :
עוד הוא היה מדבר והנה ענן בהיר סכך
עליהם : והנה קול מענן אמר הזה הוא
בני אהוב אשר בו רציתי אותו שמעו :
וישמעו התלמידים ויפלו על פניהם וייראו
מאד : ויגש ישוע ויגע בהם ויאמר
אליהם קומו ואל תיראו : וישאו
עיניהם ואין ראו כי אם ישוע לבדו :
וכשירדו מן ההר צוה אותם ישוע לאמר
לא תאמרו לאיש המראה עד שיקום בן
האדם ממתים : וישאלו לו התלמידים
לאמר ומה יאמרו הסופרים כי יצרך הוא לבא

28

מה שתתיר על הארץ הוא יהיה מותר
בשמים : אז צוה את תלמידיו שלא
לאיש יאמרו שהוא היה ישוע המשיח :
ומאז התחיל ישוע להודיע לתלמידיו
להיות צורך ללכת אל ירושלים ולסבל
שם רבות מאת זקנים וסופרים ומאת
שרי הכהנים ולהרג ולקום ביום השלישי :
ויקחהו כיפה ויחל להוכיח אותו לאמר
חלילה לך אדני אין תהיה לך הזאת :
וישב הוא ויאמר אל כיפה לך אחרי שטן •
אתה הוא לי מכשול כי אין תטעם אותם
אשר הם לאלהים אלא אותם שהם
לאנשים : אז אמר ישוע לתלמידיו
מי שירצה ללכת אחרי ימאס עצמו וישא
את צליבו וילך אחרי : כי מי שיחפוץ
להושיע את נפשו הוא יאבד אותה :
ומי שיאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה :
כי מה יועיל לאדם אם יקנה את כל העולם
ובנפשו נזק ישא או מה תמורה יתן
אדם תחת נפשו : אך בן האדם
יבא בכבוד אביו את מלאכיו ואז
ישיב לאיש כמעשיו : אמן אומר לכם

בתפלה ובצום : וכשהתהלכו בגליל דבר
אליהם ישוע בן האדם ימסר לידי האדם
ויהרגוהו וביום השלישי יקום : והם
התעצבו מאד : וכשבאו אל כפר־
נחום קרבו אשר לקחו הדרכמון אל כיפה
ויאמרו לו מלמדכם השלם הדרכמון :
ויאמר גם : וכשבא בבית קדם אותו
ישוע לאמר מה נראה לך שמעון : מלכי
הארץ ממי יקחו מס ותרומה מבניהם או מן
עבדיים : והוא אמר מן נכריים ויאמר
אליו ישוע אם כן חפשים הם הבנים :
ולמען שלא נכעיסם לך אל הים ושלח את־
מצודה וקח הדג אשר בראשון יעלה ותפתח
פיהו ותמצא לטר אותו תקח ותתן להם בעבורי
ובעבורך :

יח

בשעה ההיא קרבו תלמידים אל
ישוע לאמר מי יהיה גדול במלכות השמים :
ויקרא ישוע לנער אחד ויעמידהו בתוכם ויאמר
אמן אומר לכם אם לא תשובו ותהיו כמו נערים
אין תבאו במלכות השמים : וכל מי שישפל
כמו נער הזה הוא יש גדול במלכות השמים :
ומי שיקח את נער אחד כזה בשמי הוא יקח

אליהו בתחלה : והוא ענה ויאמר להם
אכן אליהו יבא וישיב כל : ואני אומר
לכם כי אליהו כבר בא ואין ידעו אתו כי
אם עשו בו כל אשר חפצו : כן בן
האדם ישא יסרות מהם : אז התבוננו
תלמידים כי הוא על יוחנן הטובל דבריו
אליהם : וכשבא אל כיתה קרב אליו
אדם ויכרע לפניו על ברכיו לאמר אדני חנן
את בני כי ירחינאי הוא ומאד עונה :
כי הרבה יפול באש ורבים פעמים במים
ואגיש אותו אל תלמידיך ולא יכלו לרפאת
אותו : ויען ישוע ויאמר הדור סורר
ועקש עד מתי אהיה עמכם ועד מתי אסבול
אתכם : הביאו אותו אלי ויגער בו
ישוע ויצא ממנו השד ונרפא הנער בזמן
ההוא : אז קרבו תלמידים אל ישוע
בסתר ויאמרו למה לא יכולנו אנחנו להוציא
אותו : ויאמר אליהם ישוע בעבור
שאתם אין מאמינים : אמן אני אומר
לכם אם תהיה לכם אמונה כמו גרעין חרדל
תאמרו להר הזה עבור שם ויעבור ואין דבר
ימנע מכם : וזה מין אין ישלך כי אם

יחטא אחיך לך והוכיח אותו בינך וביניהו·
לבדו : ואם ישמיעך הרויח את אחיך :
ואם לא ישמיעך קח אליך עוד אחר או -
שנים כדי שעל פי שנים או שלשה עדים
יקום כל הדבר : ואם לא ישמע אותם
אמור למקהל : ואם ימאן לשמוע
את המקהל יהי לך כמו גוי ובעל עבירה :
אמן אני אומר לכם כל-מה אשר תאסרו·
על הארץ הם יהיו אסורים גם בשמים
וכל מה שתתירו· על הארץ הם יהיו·
מותרים גם בשמים : עוד אומר לכם
אם שנים מכם יאבו· אחת על הארץ
מכל-דבר אשר ישאלו· יהיה להם מאבי
שהוא בשמים : כי בכל מקום ששם
יקהלו שנים או שלשה בשמי שם אני
בתוכם : אז קרב כיפא אליו ויאמר
אדני כמה פעמים יחטא בי אחי ואסלח
לו עד שבע פעמים : ויאמר אליו ישוע
אין אומר לך עד שבע פעמים כי אם עד
שבעים שבע פעמים : ועל כן נדמתה
מלכות השמים לאדם מלך אשר רצה
לעשות חשבון עם עבדיו : וכשהחל

אותי ׃ ומי שיכשיל אחד מן צעירים
האלה שיאמינו בי טוב לו שיתלה בצואריו רכב
החמור להשליכו במצולות ים ׃ אוי לעולם
בעבור מוקשים ׃ צורך הוא שיבאו מכשולים
אך אוי להאדם שממנו יבא מכשול ׃ ואם
ידך או רגלך תכשילך קצץ אותה והשלך
ממך ׃ כי טוב לך לבוא אל חיים חלש
או פסח משלח עם ידים או רגלים על איש
עולמית ׃ ואם עינך תכשילך נקר אותה
והשלך ממך ׃ כי טוב לך לבא בעין אחת
אל חיים משלח בעינים אל איש גיהנם ׃
ראו שלא תבזו אחד מן צעירים האלה כי
אני אומר לכם שמלאכיהם בשמים תמיד
יראו את פני אבי שבשמים ׃ כי בא
בן האדם להושיע מה שאבד ׃ מה נראה
לכם אם יהיו לאיש מאה צאן ותעתה אחת
מהם הלא יעזוב תשעים ותשע בהרים וילך
לבקש אותה אשר תעתה ׃ ואם יהיה
שימצא אותה אמן אומר לכם כי ישמח
עליה יותר מעל תשעים ותשע אשר לא תעו ׃
כן אין רצון לפני אביכם אשר הוא בשמים
שיאבד אחד מן הצעירים האלה ׃ ואם

איש לאחיו מן לבותיכם אשמתם :

יט

ויהי אחרי
שכלה ישוע את הדברים האלה הלך מן —
גליל ויבא אל גבולי יהודה עבר הירדן וילכו
אחריו כיתות רבות וירפאם שם : ויגשו
אליו פרושים וינסוהו לאמר אם מותר
לאדם לשלח אשתו בעבור כל דבר :
והוא ענה ויאמר אליהם הלא קראתם
כי מי שעשה את האדם מראשית זכר
ונקבה עשה אותם : ויאמר על כן יעזב בראשית א
איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו שנים לבשר אחד : ועתה אין הם
שנים אלא בשר אחד : ולכן את מה
שחבר אלהים אדם לא יפריד : והם
אמרו ולמה צוה משה להנתן ספר כריתות
ולשלח אותה : ויען להם כי משה
בשביל קשי לבבכם הניח לשלחכם
נשיכם ומראשית אין היה כן : ואני
אומר לכם כי איש שישלח אשתו לולי
בעבור תזנות ויקח אחרת ינאף : ומי
שיקח משולחת ינאף : ויאמרו אליו
תלמידיו אם כן יש דבר האדם באשה

לעשות חשבון הנש אליו אחד אשר חייב
בו רבוא ככרים : וכשלא היה לו מאין
ישלם יצוה אדוניו למכור אותו ואשתו
ובנים וכל אשר לו כדי שיהיה תשלום :
ויכרע עבד ההוא ויתחנן אליו לאמר אדני
התיחל וסבלני וכל אשלם לך : ויחנן
האדון לעבדו ויניחו ויסלח חיובו : ויצא
העבד הזה וימצא את אחד מאלה שהיו
עבדים כמוהו וזה חייב לו מאה מעורת
ויאחוז אותו ויחנק לאמר שלם מה שאתה
חייב : ויכרע העבד ההוא ויתחנן אליו
לאמר התיחל וסבלני וכל אשלם לך :
והוא מאן וילך וישלח אותו בבית אסירים
עד שישלם את חיוב : ויראו עבדים
אחרים מה שיעשו ויתעצבו מאד ויבאו
ויספרו לאדונם את כל אשר נהיו : אז
קרא לו אדוניו ויאמר אליו עבד בליעל
הנה כל חיוב סלחתי לך כי התחננת אלי והלא
גם אתה צורך היה לחנן על עבד הדומה לך
כמו אני חננתי עליך : ויחר אדני וימסר
אותו לעונשים עד שישלם כל חיוב : כן
אבי שבשמים יעשה לכם אם לא תסלחו

לו בחור כל אלה שמרתי מנעורי ומה יחסר
עוד לי : ויאמר אליו ישוע אם תחפץ היות
שלם לך ומכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי
לך אוצר בשמים ובא ולך אחרי : וישמע
הבחור את הדבר הלך בעצבת כי היתה לו ירושה
רבה : וישוע אמר אל תלמידיו אמן אני
אומר לכם כי עשיר בקשי יבא אל מלכות
השמים : ועוד אני אומר לכם קל הוא
לעבור הגמל בעד חור המחט מלבא העשיר
אל מלכות השמים : וכששמעו תלמידים
את דברים האלה תמהו מאד לאמר ומי
יוכל להושע : ויביט ישוע אליהם
ויאמר אצל אנשים לא יש בידם הזאת
אבל לאלהים כל הם בידו : אז ענה
כיפה ויאמר לו הננו עזבנו את כל ונלך
אחריך ומה יהיה לנו : ויאמר אליהם
ישוע אמן אני אומר לכם שאתם אשר
הלכתם אחרי בתולדה שנית כשישב בן
האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם
על כסאות שתי עשרה ותשפטו את
שני עשר שבטי ישראל : וכל כי
שיעזוב את בית או אחים או אחיות או

אין טוב להתחתן : והוא אמר אליהם
אין כל יתפשו דבר הזה כי אם הם לאשר
נתון : כי יש סריסים אשר מבטן האם
כן נולדו ויש סריסים אשר נעשו מן
האדם ויש סריסים אשר עצמם סרסו
בעבור מלכות השמים : מי שיוכל
לתפוש יתפוש : אז הגשו אליו נערים
כדי שישים ידים עליהם ויתפלל :
ותלמידיו הוכיחו אותם וישוע אמר
אליהם : הניחו נערים ואל תמנעו
אותם לבוא אלי כי לאלה יש מלכות
השמים : וכשהשים עליהם ידים
הלך משם : והנה אחד קרב ויאמר
לו : רבי טוב מה טובה אעשה
כדי שאקנה חיי העולם : ויאמר
לו מה תשאל לי על טובה : אין טוב
כי אם אחד ויש טוב ההוא אל : ואם
תחפוץ לבא אל חיים שמר את מצות :
ויאמר אליו מה : ויאמר ישוע לא
תרצח : לא תנאף : לא תגנב : לא
תענה עד שקר : כבד את אביך ואת
אמך : ותאהב רעך כמוך : ויאמר

בשעה עשתי עשרה לקחו איש איש זוז
ויבאו ראשונים ויחשבו כי יקחו יותר מאלה
ויקחו גם הם איש איש את זוז : וכשלקחו.
הלנו על בעל הבית לאמר אלה אחרונים
פעלו שעה אחת ואתה תשום לנו שנשאנו.
משא היום וחום : והוא ענה את אחד
מהם לאמר ויאמר רע איני עושה לך
חמס : הלא על זוז התנית עמי קח
שלך ולך : ורצוני לתת גם לאחרון הזה
כמו לך : הלא בידי לי לעשות בעליני
מה שארצה : או אם עינך היא רעה
כי אני טוב : כן יהיו אחרונים ראשונים
וראשונים אחרונים : כי רבים נקראו.
ומעטים נבחרו : ויעל ישוע אל
ירושלים ויקח שנים עשר תלמידיו בסתר
ויאמר אליהם הנה אנחנו עולים ירושלים
ובן אדם ימסר לידי השרי הכהנים
והסופרים וירשיעוהו למות ויתנוהו.
לגוים להתלוצץ ולהנגע ולהתלה ולהוקע
וביום השלישי יקים : אז קרבה
אליו אם הבני זבדי עם בניה ותשתחו.
ותשאל מאומה ממנו. : והוא אמר

אב או אם או אשה או בנים או שדות
בעבור שמי הוא מאה יקח ואת חיים
נצחים יירש ׃ ורבים מראשונים יהיו
אחרונים ואחרונים יהיו ראשונים ׃

כ נדמתה

מלכות השמים לאדם בעל הבית אשר
יצא בתחלה בבקר לשכור פועלים אל
כרמו ׃ וכשהתנה הפועלים אל
אגירה היום וישלח אותם לכרמו ׃
ויצא בשעה השלישית וירא אחרים
העומדים בשוק בטלים ויאמר אליהם
לכו גם אתם לכרמי ומה שהוא ישר
אתן לכם והם הלכו ׃ עוד יצא בשעה
ששית ותשעית ויעש כמו כן ׃ ובשעה
עשתי עשרה יצא וימצא אחרים עומדים
ויאמר להם למה אתם עומדים פה בטלים
כל היום ׃ והם אמרו אליו כי אין אדם
שכר אותנו ׃ ויאמר אליהם לכו גם
אתם לכרמי ׃ וכשהיה ערב אמר
אדון הכרם לפרנסוהי קרא לפועלים
והשיב להם שכר ותחל מאחרונים עד
הראשונים ׃ וכשבאו אלה אשר באו

אֲדֹנִי חָנֵּנוּ בֶּן דָּוִד : וְכִיתָה הוֹכִיחַ
לְחַשּׁוּת וְהֵם עוֹד וְיוֹתֵר יִצְעֲקוּ לֵאמֹר : אֲדֹנִי
חָנֵּנִי בֶּן דָּוִד : וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לָהֶם
לֵאמֹר מַה תִּרְצוּ וְאֶעֱשֶׂה לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אֲדֹנִי שֶׁתִּפָּקַחְנָה עֵינֵינוּ : וַיָּחָן אוֹתָם
יֵשׁוּעַ וַיִּגַּע בְּעֵינֵיהֶם וּמִיַּד רָאוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו :

כא

וּכְשֶׁקָּרְבוּ
אֶל יְרוּשָׁלַיִם וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּית פַּאגִי אֶל הַר
הַזֵּיתִים אָז שָׁלַח יֵשׁוּעַ שְׁנֵי תַלְמִידִים וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם : לְכוּ אֶל טִירָה שֶׁהִיא לִפְנֵיכֶם
וּפִתְאוֹם תִּמְצְאוּ אֶת אָתוֹן אֲסוּרָה וְעַיִר אִתָּהּ
הַתִּירוּ וְהַגִּישׁוּ אֵלַי : וְאִם אִישׁ מַה יֹּאמַר
אֲלֵיכֶם אִמְרוּ כִּי אֲדֹנִי הִצְטָרֵךְ בָּם וּמִיַּד
יַנִּיחַ אוֹתָם : וְהַזֹּאת הָיְתָה שֶׁיִּתְקַיֵּם
מַה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יְדֵי הַנָּבִיא הָאוֹמֵר אִמְרוּ
לְבַת צִיּוֹן הִנֵּה מַלְכֵּךְ יָבֹא לָךְ עָנִי וְרוֹכֵב עַל
חֲמוֹר וְעַל עַיִר בֶּן אֲתוֹנוֹת : וַיֵּלְכוּ
הַתַּלְמִידִים וַיַּעֲשׂוּ כְּמוֹ צִוָּה אוֹתָם יֵשׁוּעַ :
וַיַּגִּישׁוּ אֶת אָתוֹן וְעַיִר וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם
בִּגְדֵיהֶם וַיַּרְכִּיבוּ אוֹתוֹ מִמַּעַל וְרַבָּה כִּיתָה
רִפְּדוּ בִּגְדֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ וַאֲחֵרִים כָּרְתוּ אֶת
עֲנָפִים מֵעֵצִים וַיַּצִּיעוּ בַּדֶּרֶךְ וְכִיתוֹת אֲשֶׁר

אֵלֶיהָ מַה תִּרְצִי : וַתֹּאמַר לוֹ אֱמוֹר
שֶׁיֵּשְׁבוּ אֵלֶּה שְׁנַיִם בָּנַי אֶחָד לִימִינְךָ
וְאֶחָד לִשְׂמֹאל בְּמַלְכוּתְךָ : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
וַיֹּאמַר לֹא יְדַעְתֶּם מַה תִּשְׁאָלוּ : הֲתוּכְלוּ
לִשְׁתּוֹת הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁתֶּה וְהִטָּבֵל
בִּטְבִילָה שֶׁבָּהּ אֲנִי אֶטָּבֵל : אָמְרוּ
אֵלָיו נוּכַל : וְהוּא אָמַר אֲלֵיהֶם אָכֵן
אֶת הַכּוֹסִי תִּשְׁתּוּ וְתִטָּבְלוּ בִּטְבִילָה שֶׁבָּהּ
אֲנִי אֶטָּבֵל אַךְ לָשֶׁבֶת לִימִינִי אוֹ לִשְׂמֹאל
אֵינוֹ הוּא לִי לָתֵת לָכֶם אֶלָּא שֶׁלָּהֶם נָכוֹן
מִן אָבִי : וַיִּשְׁמְעוּ עֲשָׂרָה וַיִּכְעֲסוּ עַל
שְׁנֵי אַחִים : וְיֵשׁוּעַ קָרָא לָהֶם אֵלָיו
לְעַצְמוֹ לֵאמֹר הֲתֵדְעוּ כִּי שָׂרֵי הַגּוֹיִם
יִמְשְׁלוּ בָּהֶם וְהַגְּדוֹלִים יִשְׁלְטוּ בֵּינֵיהֶם
לֹא כֵּן יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֶלָּא כָּל מִי שֶׁיִּרְצֶה
בֵּינֵיכֶם הֱיוֹת גָּדוֹל הוּא יִהְיֶה מְשָׁרֶתְכֶם :
וַאֲשֶׁר יִרְצֶה בֵּינֵיכֶם הֱיוֹת רִאשׁוֹן הוּא יִהְיֶה
עַבְדְּכֶם : כְּמוֹ בֶּן הָאָדָם לֹא בָא לְהִשָּׁרֵת
אֶלָּא לְשָׁרֵת וְלָתֵת אֶת נַפְשׁוֹ פִּדְיוֹן לָרַבִּים :
וּבְשֶׁיָּצְאוּ הֵם מִן יְרִיחוֹ הָלְכָה אַחֲרָיו כִּתָּה
רַבָּה : וְהִנֵּה שְׁנֵי עִוְרִים יֹשְׁבוּ עַל דֶּרֶךְ
וַיִּשְׁמְעוּ שֶׁיַּעֲבוֹר יֵשׁוּעַ וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר

העלים לבדם ׃ ויאמר לה לא יצא ממך
פרי לעולם ׃ ולפתאום יבשה התאנה
ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך לפתאום
יבשה ׃ ויען ישוע ויאמר אליהם אמן
אני אומר לכם אם תהיה לכם אמונה ולא
תסתפקו אין לבד בתאנה תעשו אלא
אם תאמרו להר הזה הנשא והשתלך
לים ונהיה ׃ ואת כל אשר תשאלו
בתפלה ובאמונה תקחו ׃ וכשבא
אל היכל נגשו אליו כאשר היה מלמד
שרי הכהנים וזקני העם לאמר במה
יכולת אתה עושה האלה ומי נתן לך
את היכלת הזאת ׃ ויען ישוע
ויאמר להם אשאלכם גם אני דבר
אחד ואם אתם תאמרו לי אותו גם
אני אומר לכם במה יכולת עשיתי
האלה ׃ הטבילת יוחנן מאין היתה
אם מן השמים או מן אנשים ׃ והם
חשבו ביניהם ויאמרו אם נאמר מן שמים
יאמר הוא לנו ומדוע אין האמנתם לו ׃
ואם נאמר מן אנשים נירא את הכיתות ׃
כי בעיני הכל היה יוחנן כמו נביא ׃

הלכו לפניו ואחריו קראו לאמר הושענא
לבן דוד ברוך אשר בא בשם יי' הושענא
בעליונות : וכשבא אל ירושלים רעשה
כל עיר לאמר מי הזה : ועמים אמרו
הזא ישוע נביא מן נצרת הגליל :
ויבא ישוע אל היכל האלהים וישליך
לחוץ כל סוכרים וקונים בהיכל ואת
שלחנות השלחניים ומושבי המוכרים
את יונים הוא הפך : ויאמר אליהם
נכתב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל ואתם
ואתם עשיתם אותו מערת הפריצים :
ויקרבו אליו עורים ופסחים בהיכל
וירפאם : ויראו שרי הכהנים וסופרים
את פלאות שעשה ואת נערים קוראים
בהיכל ואומרים הושענא לבן דוד
ויכעסו ויאמרו אליו התשמע מה יאמרו
האלה : וישוע אמר אליהם אכן אין
קראתם כי מפי עוללים ויונקים יסדת
עוז : ויעזוב אותם וילך לחוץ אל עיר
בית עניה וישב שם : וישב בבקר
אל עיר וירעב וירא את עץ תאנה על
הדרך ויבא אליו ולא מצא בה כי אם

העלים לברם : ויאמר לה לא יצא ממך
פרי לעולם : ולפתאום יבשה התאנה
ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך לפתאום
יבשה : ויען ישוע ויאמר אליהם אמן
אני אומר לכם אם תהיה לכם אמונה ולא
תסתפקו אין לבד בתאנה תעשו אלא
אם תאמרו להר הזה הנשא והשתלך
לים ונהיה : ואת כל אשר תשאלו
בתפלה ובאמונה תקחו : וכשבא
אל היכל נגשו אליו כאשר היה מלמד
שרי הכהנים וזקני העם לאמר במה
יכולת אתה עושה האלה ומי נתן לך
את היכולת הזאת : ויען ישוע
ויאמר להם אשאלכם גם אני דבר
אחד ואם אתם תאמרו לי אותו גם
אני אומר לכם במה יכולת עשיתי
האלה : הטבילת יוחנן מאין היא
אם מן השמים או מן אנשים : והם
חשבו ביניהם ויאמרו אם נאמר מן שמים
יאמר הוא לנו ומדוע אין האמנתם לו :
ואם נאמר מן אנשים נירא את הכיתות :
כי בעיני הכל היה יוחנן כמו נביא :

ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו :
ויאמר גם הוא אליהם ואין אני אומר
לכם במה יכולת עשיתי את האלה :
ומה נראה לכם היה אדם אחד ולו היו
שני בנים ויגש אל הבכור ויאמר : בני
לכה היום אל כרמי לפעול : והוא
ענה ויאמר אין אעשה וישוב אחרי
כן וילך : ויגש אל השני ויאמר גם
כן : והוא ענה ויאמר אלך אדני
ולא הלך : כי מאלה שנים עשה רצון
אב : ענו לו ראשון : ויאמר אליהם
ישוע אמן אני אומר לכם כי בעלי
עבירה וזונות ילכו לפניכם במלכות
האלהים : כי בא אליכם יוחנן בדרך
הצדקה ולא האמנתם לו אלא בעלי
עבירה וזונות האמינו לו ואתם ראיתם
ואין עשיתם תשובה אחרי כן להאמין
לו : שמעו משל אחר היה אדם
בעל הבית והוא נטע כרם ומשוכה הקיף
עליו סביב וגם יקב חצב בו ויבן מגדל
וימסר אותו לכורמים לפועלו והלך
בדרך מרחוק : וכשקרבה עת הפירות

שלח את עבדיו אל הכורמים לקחת
הפירות : וכורמים אחזו את עבדיו
ויכו אחד ואחד הרגו ואחד סקלו : עוד
שלח עבדים אחרים רבים מראשונים
והם עשו להם גם כן : ובאחרית שלח
אליהם את בנו לאמר אולי ייראו את
בני : וכורמים כשראו בן אמרו
ביניהם זה הוא יורש הבא ונהרגהו ולנו
תהיה ירושתו : ויאחזו אותו ויוציאו
לחוץ כרם ויהרוגו : וכשיבא אדון
הכרם מה יעשה לכורמים האלה :
אמרו לו את רעים יאבד ברעה ואת
כרמו יתן תחת שבר לכורמים אחרים
שישיבו לו פרי לעתותיהם : ויאמר
אליהם ישוע אין קראתם בכתבים
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה תהלים קי״ח
מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו
ועל כן אני אומר לכם כי תוסר ממכם
מלכות האלהים ותנתן לגוי העושה
פרותיה : ומי שיפול על אבן הזאת
ישבר ועל אשר תפל תשבר אותו :
וכששמעו שרי הכהנים ופרושים את

משליו ידעו שידבר עליהם : ויבקשו
לאחוז אותו ויראו את הכיתות כי כנביא
היה בעיניהן : כב

ויען ישוע ויאמר עוד
אליהם במשלים לאמר : נדמתה
מלכות השמים לאדם מלך שעשה
חתונה לבנו וישלח עבדיו לקרא קרואים
אל חתונה ואין אבו לבא : עוד
שלח עבדים אחרים לאמר אמרו לקרואים
הנה ארוחתי הכינותי שורי ובריבורי נטבחו
וכל הם נכונים באו אל חתונה :
ואלה מאסו וילכו אחד אל כרמו ואחד
אל סוחרתו ושארים אחזו עבדיו ובעושק
הרגו : וכששמע מלך חרה אפו וישלח
נבאותיו ויאבד הרוצחים האלה ועירם
שרף באש : ואז אמר אל עבדיו
אך חתונה נכונה והקרואים אין היו
ראויים : ואתם לכו אל תוצאות
הדרכים וכל שתמצאו קראו אל
חתונה : ויצאו עבדיו על דרכים
ויאספו כל אשר מצאו את רעים ואת
טובים ותמלא חתונה היושבים במסב :

ויבא המלך לראות היושבים וירא שם את
אדם אשר לא היה לבוש שמלת החתונה
ויאמר אליו רע היך באת הלום ואין לך
שמלת החתונה והוא נאלם : אז אמר
מלך לעבדיו אסרו ידיו ורגליו ושלחוהו
לחשך החיצון שם יהיה בכי וחירוק שנים
כי רבים נקראו ומעטים נבחרו :
אז הלכו פרושים ויועצו כדי שילכדוהו
בדבר וישלחו אליו תלמידיהם עם עבדי
הורודוס לאמר : רבי ידענו כי איש
אמונים אתה ודרך האלהים באמת
תלמד ואין עליך ענין כל אדם כי אין
תכיר פני האדם : ועל כן אמר לנו
מה נראה לך הטוב לתת מס לקיסר או
לא : ויודע ישוע רעתם אמר למה
תנסוני חנפים הראוני את טבע המס :
והם הגישו לו זוז אחד : ויאמר אליהם
ישוע למי יש צלם הזה והמצבה : ויאמרו
לו לקיסר : אז אמר אליהם לכן תנו
לקיסר אשר הם לקיסר ולאלהים אשר הם
לאלהים : וכששמעו תמהו ועוזבים
אותו סרו : ביום ההוא קרבו אליו

צדוקים אשר הם אומרים שלא תהיה
תקומה וישאלו לו לאמר : רבי אמר
משה אם ימות איש ובן אין לו יקח אחיו
אשת המת לו לאשה להקים לאחיו זרע
והיו ביננו אחים שבעה וראשון כשלקח
אשה מת בלי זרע ויעזוב את אשתו לאחיו :
כן שני ושלישי עד השביעי ואחר הכל גם
האשה מתה : ובתקומת למי תהיה האשה
מן השבעה כי כל היו בעליה : ויען
ישוע ויאמר אליהם אתם תועים ואין
יודעים את מכתבים ואין את כח האלהים :
כי בתקומת אין יתחתנו ואין תאורשנה
כי אם יהיו כמו מלאכי האלהים בשמים :
ועל תקומת המתים אין קראתם מה שנאמר
מאת האלהים האומר אליכם אני אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין הוא
אלהי המתים כי אם החיים : ובששמעו
הכיתות תמהו על תלמודו : ופרושים
כאשר שמעו כי הוא החישה לצדוקים
נוסדו יחד וישאל לו אחד מהם והוא
מלמד התורה וינסהו רבי איזו מצוה
גדולה בתורה : ויאמר לו ישוע תאהב

את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך : זאת גדולה מאד וראשונה
מצוה : והשנית נדמתה לזאת ואהבת
לרעך כמוך : כאלה שתי מצות תלויה
כל תורה והנביאים : וכשנקבצו
הפרושים שאל להם ישוע לאמר מה
נראה לכם על משיח למי בן הוא :
ויאמרו לו דוד : והוא אמר אליהם
והיך דוד ברוח קורא לו אדוניו לאמר
נאם יי׳ לאדוני שב לימיני עד אשית
אויביך הדום לרגליך : ואם דוד קרא
לו אדוניו היך הוא בנו : ואין היה
שיוכל להשיב לו דבר ואין איש רצה
עוד לשאל ממנו מהיום ההוא :

כג

אז דבר
ישוע אל כיתות ואל תלמידיו לאמר
על מושב משה ישבו סופרים ופרושים :
וכל אשר הם יאמרו לכם שמרו ועשו ·
רק כמעשיהם לא תעשו : כי יאמרו
ואין יעשו : והם יקשרו משאות
כבדות אשר לא יוכל אדם שאת וישימו
על שכם האנשים ובאצבעם אין יניען

אותן : גם כל מעשיהם הם עושים כדי שיראו מבני האדם : כי ירחיבו את טוטפותיהם ויגדילו כנפות כסותם ויאהבו ראשונות מסיבות במשתה ואת ראשונות מושבות בבתי כנסיות ואת עצות בשוק ולהקרא מאנשים רבי : ואתם לא תקראו רבי כי אחד הוא רביכם המשיח וכלכם הם אחים : גם אין תקראו לכם אב על הארץ כי אחד הוא אביכם שבשמים : ולא תקראו מלמדים כי אחד הוא מלמדכם המשיח : ומי שהוא גדול בכם יהי משרתכם : ומי שיתרומם ישפל ומי שישפל ירום : הוי לכם סופרים ופרושים חנפים שתסגרו את מלכות השמים לפני בני האדם כי אתם לא תבאו ולא תניחו את באים לבוא : הוי לכם סופרים ופרושים חנפים שתאכלו את בתי אלמנות יען שתתפללו את תפלות ארוכות ועל כן תקחו את משפט ארוך : הוי לכם סופרים ופרושים חנפים שתלכו סביבות הים והיבשה כדי שתעשו את גר אחד וכשהוא

נַעֲשָׂה אַתֶּם עוֹשִׂים אוֹתוֹ בֶּן גֵּיהִנֹּם בְּמִשְׁנֶה
מִכֶּם ׃ הוֹי לָכֶם מַנְהִיגִים עִוְרִים אֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ כָּל שֶׁיִּשָּׁבַע בַּהֵיכָל אֵין הוּא חוֹטֵא
וַאֲשֶׁר יִשָּׁבַע בִּזְהַב הַהֵיכָל הוּא חַיָּב ׃
כְּסִילִים וְעִוְרִים אֵי זֶה גָּדוֹל אוֹ זָהָב אוֹ
הַהֵיכָל שֶׁיַּקְדִּישׁ אֶת זָהָב ׃ וְכָל אֲשֶׁר יִשָּׁבַע
בַּמִּזְבֵּחַ אֵין הוּא מְאוּמָה וַאֲשֶׁר יִשָּׁבַע
בַּמַּתָּנָה שֶׁעָלָיו הוּא חַיָּב ׃ הָעִוְרִים
אֵיזֶה הוּא גָּדוֹל אִם מַתָּנָה אוֹ הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר יַקְדִּישׁ אֶת מַתָּנָה ׃ אַךְ הַנִּשְׁבָּע
בַּמִּזְבֵּחַ יִשָּׁבַע בְּאוֹתוֹ וּבְכָל אֲשֶׁר הֵם עָלָיו ׃
וַאֲשֶׁר יִשָּׁבַע בַּהֵיכָל יִשָּׁבַע בְּאוֹתוֹ וְעַל
הַזֶּה שֶׁיּוֹשֵׁב בּוֹ ׃ וְהַנִּשְׁבָּע בַּשָּׁמַיִם
יִשָּׁבַע בְּכִסֵּא הָאֱלֹהִים וּבְאוֹתוֹ שֶׁיֹּשֵׁב עָלָיו ׃
הוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים שֶׁתַּעֲשְׂרוּ
אֶת מִנְתָּא וּפֵיגָם וְכַמּוֹן וַעֲזַבְתֶּם הַדְּבָרִים
שֶׁהֵם גְּדוֹלִים בַּתּוֹרָה אֶת מִשְׁפָּט חֶסֶד
וֶאֱמוּנָה ׃ אֵלֶּה הָיָה צוֹרֵךְ לְהֵעָשׂוֹת
וְאֵלֶּה לֹא לְהַזְנִיחַ ׃ מַנְהִיגִים עִוְרִים
שֶׁתְּזַקְּקוּ אֶת יַתּוּשׁ וְתִבְלְעוּ אֶת גָּמָל ׃
הוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים שֶׁתְּטַהֲרוּ
מַה שֶּׁלְּחוּץ הַכּוֹס וְהַקְּעָרָה וּבְתוֹכָם הֵם

מְלֵאִים גְּזֵלָה וְטוּמְאָה ׃ הַפָּרוּשׁ
עִוֵּר טַהֵר בַּתְּחִלָּה מַה שֶׁהוּא בְּתוֹךְ הַכּוֹס
וְהַקְּעָרָה כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה גַּם מַה טָּהוֹר אֲשֶׁר
מִחוּץ ׃ הוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים
חֲנֵפִים כִּי דוֹמִים אַתֶּם לִקְבָרוֹת מְלֻבָּנוֹת
אֲשֶׁר בַּחוּץ נִרְאוּ לִבְנֵי הָאָדָם יָפוֹת
וּמִתּוֹךְ הֵם מְלֵאִים עַצְמוֹת הַמֵּתִים וְכָל
טוּמְאָה ׃ וְכֵן אַתֶּם מִחוּץ שֶׁתֵּרָאוּ
צַדִּיקִים לִבְנֵי הָאָדָם וּבְתוֹכְכֶם אַתֶּם
מְלֵאִים חוֹנֶף וְחָמָס ׃ הוֹי לָכֶם
סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֵפִים אֲשֶׁר תִּבְנוּ
אֶת קִבְרֵי הַנְּבִיאִים וּתְיַפּוּ אֶת קְבוּרוֹת
הַצַּדִּיקִים וְתֹאמְרוּ אִם הָיִינוּ בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֵין אֲנוּ הָיִינוּ חַבְרֵיהֶם בְּדַם הַנְּבִיאִים ׃
וְאָכֵן עֵדִים אַתֶּם לָכֶם כִּי אַתֶּם בָּנִים לָהֶם
שֶׁהָרְגוּ אֶת נְבִיאִים ׃ וְאַתֶּם מַלְאוּ
מִדַּת אֲבוֹתֵיכֶם ׃ נְחָשִׁים וְדוֹרוֹת
הָאֶפְעִים אֵיךְ תִּבְרְחוּ מִמִּשְׁפַּט גֵּיהִנֹּם ׃
לָכֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם הִנְנִי שׁוֹלֵחַ אֲלֵיכֶם
אֶת נְבִיאִים וְאֶת חֲכָמִים וְאֶת סוֹפְרִים
וּמֵהֶם תַּהַרְגוּ וְתִתְלוּ וּמֵהֶם תַּכּוּ בְּשׁוֹטִים
בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹתֵיהֶם וְתִרְדְּפוּ מֵעִיר לְעִיר

כְּדֵי שֶׁיָּבֹא עֲלֵיכֶם כָּל־דָּם צַדִּיק אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ
עַל הָאָרֶץ מִן הַדָּם הֶבֶל הַצַּדִּיק עַד דַּם
זְכַרְיָה בֶּן בֶּרֶכְיָה אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בֵּין הַהֵיכָל
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ ׃ אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי
כִּי יָבֹאוּ כָּל אֵלֶּה עַל דּוֹר הַזֶּה ׃ יְרוּשָׁלַיִם
יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר תַּהַרְגִי אֶת נְבִיאִים וְתִסְקְלִי
אוֹתָם שֶׁנִּשְׁלְחוּ אֵלַיִךְ כַּמָּה פְּעָמִים רָצִיתִי
לְקַבּוֹץ אֶת בָּנַיִךְ כְּמוֹ תַרְנְגוֹלֶת מְקַבֶּצֶת
אֶפְרוֹחֶיהָ תַּחַת כְּנָפַיִם וּמֵאַנְתְּ ׃ הִנֵּה
יֵעָזֵב לָכֶם בֵּיתְכֶם שׁוֹמֵם וַאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי
אֵין תִּרְאוּנִי מֵעַתָּה עַד תֹּאמְרוּ בָּרוּךְ אֲשֶׁר
בָּא בְּשֵׁם יְיָ ׃ כד

וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וְהָלַךְ מִן הַהֵיכָל
וַיִּקְרְבוּ תַלְמִידָיו לְמַעַן יַרְאוּ אוֹתוֹ בִּנְיָנֵי
הַהֵיכָל ׃ וְהוּא עָנָה לָהֶם לֵאמֹר הֲתִרְאוּ
אֶת כָּל הָאֵלֶּה ׃ אָמֵן אוֹמֵר לָכֶם שֶׁאֵין
תֵּעָזֵב פֹּה אֶבֶן עַל אֶבֶן אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁבֵר ׃
וּכְשֶׁהוּא יָשַׁב עַל הַר הַזֵּתִים וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו
תַלְמִידָיו בַּסֵּתֶר לֵאמֹר אֱמֹר לָנוּ מָתַי יִהְיוּ
הָאֵלֶּה וּמָה אוֹת בּוֹאֲךָ וְהַתַּכְלִית הָעוֹלָם ׃
וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם רְאוּ שֶׁלֹּא מִי יַשִּׁיאֲכֶם ׃
כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בִּשְׁמִי לֵאמֹר אֲנִי מָשִׁיחַ

ולרבים

ולרבים ישיאו : כי תשמעו מלחמות
ושמועות המלחמות ראו שלא תבהלו :
יצרך הוא שיעשינה האלה ועוד אין קץ :
כי יקום גוי על גוי וממלכות על מלכות ויהיה
דבר ורעב ורעש הארץ בכל מקומות
ואלהם ראשית המכאובים : אז
אז יתנוכם אל צרה ויהרגו אתכם וישנאו
אתכם כל גוים בעבור שמי ואז
יכשלו רבים וימסרו איש רעהו וישנא
איש אחיו : ויקימו רבים נביאי
שקר ויתעו את רבים : וכי ירבה פשע
תקרר אהבת הרבים : ומי שיעכב על
קץ הוא יושע : ותקרא זאת בשורת
הממלכת בכל העלם לעדות לכל הגוים
ואז תבא תכלית : וכשתראו את שקוץ
שוכם הנאמר ואת הנביא דניאל העומד
במקום הקדש מי שקורא יבין : אז
אשר יהיו ביהודה ינוסו אל הרים ואשר
על גג לא ירד לקחת מאומה מן ביתו :
ואשר בשדה לא ישוב לקחת את לבגדיו
ביתו : והוי להרות ולמניקות בימים
ההם : ואתם התפללו שלא יהיה

מנוסכם בחורף או בשבת : כי אז תהיה
צרה גדולה כמו כן אין היתה מראשית
העולם עד עתה ואין תהיה : ואם לא
קצרו הימים ההם אין יושע כל בשר רק
בעבור בחירים יקצרו ימים ההם : אז
אם איש יאמר לכם הנה פה המשיח או
שם אל תאמינו : כי יקומו משיחי
שקר ונביאי שקר ויתנו אותות גדולות
ומופתים שגם יבאו לידי טעות אם יוכל
להיות בחירים ההם : הנה אמרתי לכם
לכן אם יאמרו לכם הנה במדבר הוא אל
תצאו הנה בחדרים אל תאמינו : כי
כמו ברק יצא ממזרח ונראה עד מערב
כן תהיה ביאת בן האדם : בכל מקום
שתהיה נבלה שם יאספו נשרים :
ומיד אחר צרת הימים ההם יחשך השמש
ולבנה לא תתן אורה וכוכבים יפלו מן שמים
וגבורות השמים ימוטו : ואז תראה
אות בשמים ואז יספדו כל שבטי הארץ
ויראו את בן אדם הבא בעגני השמים
בחיל רב ובכבוד : וישלח את מלאכיו
בשופר ובקול גדול שיאספו בחיריו מארבע

רוחות ממרומי השמים עד קיצותם :
בעץ תאנה למדו המשל : כשיהיה
ענפו רך ויצמחו העלים ידעתם כי
בקרוב קיץ : כן כשאתם תראו את
כל האלה דעו כי קרוב הוא בדלתים :
אמן אני אומר לכם כי לא יעבור הדור
הזה עד שכל יעשו : שמים וארץ
יעבורו ודברי לא יעברו : על היום
ההוא ועל השעה ההיא אין מי אשר
יודע ולא מלאכים בשמים כי אם האבי
לבדו : וכאשר היה בימי נח כן תהיה
ביאת בן האדם : כי כאשר היו כימים
ההם שהיו לפני המבול אוכלים ושותים
ומתחתנים ונותנים לחתונה עד יום שבו
נח בא אל תבה ולא ידעו עד שבא
המבול וישא את הכל כן יהיה ביאת בן
אדם : אז שנים יהיה בשדה אחד
ילקח ואחד יעזב : שתים טוחנות
ברחים אחת תלקח ואחת תעזב :
שנים בערש אחד ילקח ואחד יעזב :
ולכן שקדו כי אין ידעתם באיזו שעה
אדוניכם יבא : ודעו הזאת אם

ידע בעל הבית באיזו שעה הגנב יבא
ואולם ישקוד ולא יניח לחתור ביתו :
ועל כן גם אתם תהיו נכונים כי אין
ידעתם באיזו שעה יבא בן אדם :
ומי הוא עבד נאמן ומשכיל שאותו
השים אדון על בני ביתו שיתן להם
מזון בעתו : אשרי העבד ההוא
שאותו כבא אדניו ימצא כן עושה :
אמן אני אומר לכם כי על כל רכושו
ישים אותו : ואם יאמר העבד
הזה רע בלבו יאחר אדוני לבוא ויחל
להכות את עבדים אשר עמו וגם הוא
יאכל וישתה עם שכורים יבא אדון
העבד ההוא ביום שלא חכה ובשעה
שלא ידע ויבקע אותו ואת חלקו ישים
עם חנפים : שם יהיה בכי וחירוק
שנים : כה

אז תדמה מלכות השמים
לעשר בתולות שלקחו את לפידיהם
ותצאן לקראת חתן : וחמש מהן
היו כסילות וחמש משכילות :
וחמש כסילות בשלקחו את לפידים

אין לקחו שמן אתך : ומשכילות
לקחו את שמן בכליהן עם לפידים :
וכשחתן היה מאחר נמו וישנו כלם :
וחצות לילה היתה זעקה הנה חתן בא
יצאנה לקראתו : אז קמו כל בתולות
האלה והכינו את לפידיהם : וכסילות
אמרו אל המשכילות תננה לנו משמנכן
כי לפידנו תכבו : ותענינה משכילות
לאמר לא פן ישפיק לנו ולכן רק לכנה
אל מוכרות וקנינה לכן : ובלכתן
למכור בא חתן ואשר מוכנות באו
אתו אל חתונה ונסגר הפתח : ובאחרית
באו שאר בתולות לאמר אדני אדני
פתח לנו : והוא ענה לאמר אמן
אומר לכם כי לא ידעתי אתכן : ועל
כן אתם שקדו כי אין ידעתם את יום
ואת שעה אשר בה יבא בן אדם : כי
כמו אדם כשהולך לגור קרא לעבדיו ויתן
להם את רכושו : ולאחד נתן את
חמש ככרים ולאחר את שתים ולאחר
את אחת לכל איש לכחו ויסע מיד :
ומי אשר לקח חמש ככרים הלך ויסחר

בהן ויקנה את חמש אחרות : וכן
מי שלקח שתים קנה עוד שתי
אחרות : ומי שלקח את אחת הלך
וחפר בארץ ויטמן את כסף אדוניו :
ויהי אחר עת רבה שב אדון העבדים
ההם ויעש את חשבון אתם : ויקרב
מי שלקח חמש ככרים ויקרב עוד חמש
ככרים לאמר אדני נתת לי חמש ככרים
והנה הוספתי עליהן עוד חמש : ויאמר
אליו אדניו האח עבד טוב ונאמן יען
אשר היית נאמן על מעט אפקידך
על רבים בא אל שמחת אדניך :
ויקרב גם מי שלקח את שתים ככרים
ויאמר אדני נתת לי את שתים ככרים
והנה עוד שתים קניתי : ויאמר אליו
אדניו האח עבד טוב ונאמן יען אשר
היית נאמן על מעט אפקידך על רבים
בא אל שמחת אדוניך : ויקרב גם מי
אשר לקח את ככר אחת ויאמר אדני
ידעתי כי אתה אדם קשה ותקיצור אשר
שם לא ידעת ותאסוף אשר שם לא
פזרת ויראתי והלכתי וטמנתי את

ככרך בארץ : הנה לך מה שלך :
ויען אדוניו ויאמר אליו עבד רע ועצל
ידעת כי אקצור ששם לא ידעתי ואאסף
אשר שם אין פזרתי צריך אתה לתת
את כספי לשלחניים ואכן אני הייתי
בא ולוקח מה שלי בתרבית : ונא
קחו ממנו את ככר ותנו לאתו שלו
עשר ככרים : כי לכל מי שיש לו
ינתן לו וישפע ומי שאין לו גם מה
שנראה היות לו יקח ממנו : ואת
עבד בטל השליכו לחושך החיצון שם
יהיה בכי וחירוק שנים : וכאשר
יבא בן אדם בכבודו וכל מלאכיו אתו
אז ישב על כסא כבודו ויקהלו לפניו
כל גוים ויפריד אותם אלה מאלה כמו
רועה יפריד את כבשים מעל גדיים :
ויצג את כבשים אל ימין ואת גדיים
אל שמאל : ואז יאמר המלך לאלה
אשר יהיו אל ימינו לכו ברוכי אבי
ורשו את ממלכת המוכנה לכם מראשית
העולם : כי רעבתי ותתנו לי לאכול :
צמאתי ותתנו לי לשתות : גר הייתי

ותאספוני : ערום הייתי ותכסו אותי :
חולה אני ותפקדו אותי : בבית אסירים
הייתי ותבאו אלי : אז יענו צדיקים
אותו לאמר : אדני מתי ראינוך
רעב ונאכילך או צמא ונשקך : ומתי
ראינוך גר ונאספך או ערום ונכסך :
או מתי ראינוך חולה או בבית אסירים
ונבא אליך : ויענה המלך ויאמר
אליהם אמן אני אומר לכם כשעשיתם
לאחד מאלה אחי הקטנים לי עשיתם
ואז יאמר מלך לאלה שיהיו משמאל
סורו ממני ארורים אל איש העולם אשר
הוכנה לשטן ולמלאכיו : כי רעבתי
ואין נתתם לי לאכול : צמאתי ואין
השקיתם אותי : גר הייתי ולא
אספתם אותי : ערום הייתי ואין
כסיתם אותי : חולה הייתי ובבית
אסורים ולא פקדתם אותי : אז
הם יענו אותו לאמר אדני מתי
ראינוך רעב או צמא או גר או ערום
או חולה או בבית אסורים ולא שרתונך
אז יענה להם לאמר אמן אומר לכם

כשלא עשיתם לאחד מקטנים האלה
אין לי עשיתם : וילכו אלה אל
עונש העולם וצדיקים לחיי עולם :

כו

ויהי
ככלות ישוע את הדברים כלם אמר
אל תלמידיו : ידעתם כי אחר
יומים יהיה פסח ובן אדם ימסר כדי
שיתלה : אז נקהלו שרי הכהנים
וזקני העם אל חצר שר הכהנים
שנאמר קאיפה ויועצו לתפוש ישוע
במרמה ולהרגו : ויאמרו אין ביום
החג פן תהיה מהומה בעם : וכאשר
היה ישוע בבית עניה בבית סימון
המצורע קרבה אליו אשה ובידה פך
השמן יקר והיא שפכה על ראשו
היושב ויראו התלמידים ויכעסו
ויאמרו : על מה זאת האבדה
כי יכול השמן להמכר תחת רב
ולהנתן לעניים : וידע ישוע
ויאמר להם למה תאליצו את אשה
הזאת : כי היא פעלה בי מעשה
טוב ואתכם תמיד יהיו עניים ואני

לא אהיה תמיד אתכם : והיא שפכה
את השמן הזאת על גופי לקברני עשתה :
אמן אני אומר לכם בכל מקום אשר
שם תקרא בשורה הזאת טובה בכל
העולם מה שהיא עשתה יאמר—
לזכרונה : אז הלך אחד מאת שנים
עשר שנאמר יהודה אישכריוטי
אל ראשי הכהנים ויאמר אליהם :
מה תרצו תת לי ואני אמכור אותו
לכם : והם נקבו לו שלשים כסף :
ומאז הוא בקש עת נכונה למסור
אותו : וביום ראשון המצות קרבו
תלמידים אל ישוע לאמר איפה
תרצה להכין לך לאכול את פסח :
ויאמר ישוע לכו אל העיר אל אחד
ואמרו לו המלמד אומר עתי קרובה
היא ועמך אעשה פסח את תלמידי :
ויעשו תלמידים כאשר צוה אותם
ישוע ויכינו פסח : וכשהיה ערב
ישב על השלחן את שנים עשר
תלמידיו וכאשר הם היו אוכלים
אמר הוא אמן אני אומר לכם כי אחד

מכם ימכור אותי : ויתעצבו מאד
וכל אחד החל לאמר האם אני הוא
אדני : ויען הוא ויאמר מי שיטבול
אתי יד בקערה הוא ימסרני : ואכן
בן אדם ילך כשנכתב עליו ואוי לאדם
ההוא אשר על ידיו ימסר בן אדם :
טוב היה לו שלא היה נולד האדם :
ויען יהודה אשר מסר אותו ויאמר
האם אני הוא רבי : ויאמר לו אתה
אמרת : ויהי כשהם היו אוכלים
לקח ישוע הלחם ויברך ויבצע ויתן
לתלמידיו לאמר קחו ואכלו זה הוא
גופי : ויקח הכוס ויברך ויתן להם
לאמר שתו ממנו כלכם : כי זהו
דמי של ברית החדשה אשר ישפך
בעבור רבים לכפור חטאים :
ואני אומר לכם אין אשתה מעתה
מן זה ההוא פרי הגפן עד היום הזה
שבו אשתהו אתכם חדש בממלכת
אבי : וכשאמרו את תהלה יצאו
להר הזתים : אז אמר להם ישוע
כלכם תכשלו כי בלילה הזה : כי

נִכְתַּב אַךְ אֶת הָרוֹעֶה וְתִפּוֹצֶין הַצֹּאן
וְאַחֲרֵי שֶׁאָקוּם אֵלֵךְ לִפְנֵיכֶם בְּגָלִיל :
וַיַּעַן כֵּיפָא וַיֹּאמַר לוֹ אִם כֻּלָּם יִכָּשְׁלוּ
בָּךְ אֵינֶנִּי אֶכָּשֵׁל : וַיֹּאמַר לוֹ יֵשׁוּעַ
אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ כִּי בַלַּיְלָה הַזֶּה בְּטֶרֶם
יָשִׁיר תַּרְנְגוֹל שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים תְּכַחֲשֵׁנִי :
וַיֹּאמַר לוֹ כֵּיפָא גַּם אִם אֶצְטָרֵךְ לָמוּת
אִתָּךְ אֵין אֲכַחֶשְׁךָ : וְגַם כֵּן כָּל תַּלְמִידִים
אָמְרוּ : אָז בָּא יֵשׁוּעַ אִתָּם לִכְפַר
שֶׁשְּׁמוֹ שְׁמָנִים וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו
שְׁבוּ בָזֶה עַד שֶׁאֵלֵךְ לְשָׁם וְאֶתְפַּלֵּל :
וְהוֹלִיךְ אִתּוֹ כֵּיפָא וּשְׁנַיִם בְּנֵי זַבְדִי וְהֵחֵל
לְהִתְעַצֵּב וּלְהִתְחָרֵד : וְאָז אָמַר אֲלֵיהֶם
עֲצֵבָה נַפְשִׁי עַד מָוֶת הַמְתִּינוּ פֹּה וְשִׁקְדוּ
עִמִּי : וַיַּעֲבֹר מְעַט וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיִּתְפַּלֵּל
לֵאמֹר : אָבִי אִם אֶפְשָׁר יַעֲבוֹר הַכּוֹס
הַזֶּה מִמֶּנִּי אֲבָל לֹא יִהְיֶה כִּרְצוֹנִי כִּי אִם
כִּרְצוֹנְךָ : וַיָּבֹא אֶל תַּלְמִידָיו וַיִּמְצָאֵם
יְשֵׁנִים וַיֹּאמֶר אֶל כֵּיפָא : אִם לֹא
יְכָלְתֶּם שָׁעָה אַחַת לִשְׁקוֹד עִמִּי : שִׁקְדוּ
וְהִתְפַּלְלוּ שֶׁלֹּא תָבֹאוּ לִידֵי נִסָּיוֹן :
וְאוּלָם רוּחַ הִיא שׁוֹקֶדֶת הַבָּשָׂר הוּא

חלש : עוד הלך שנית ויתפלל
לאמר אבי אם לא יוכל לעבור הכוס הזה
אלא אשתה אותו יהי רצונך : ויבא
עוד וימצאם ישנים כי עיניהם היו
כבדות : ויעזוב אותם וילך עוד
ויתפלל שלישית ויאמר תפלה שכבר
אמרה : אז בא אל תלמידיו ויאמר
אליהם שנו עתה ונוחו : הנה קרבה
שעה ובן אדם ינתן ביד חטאים :
קומו ונלכה הנה יקרב שימכור אותי :
עוד הוא היה מדבר והנה יהודה אחד
מן שנים עשר בא ואתו המון רב עם
חרבות ורמחים והם שלוחים מראשי
הכהנים ומזקני העם : ומי שמכר
אותו נתן להם אות לאמר מי אשר
לו הזה הוא תפשו אותו : ויגש
מיד אל ישוע ויאמר שלום רבי וישק
לו : ויאמר אליו ישוע רעה עדמה
באת : אז קרבו וישלחו את ידם
על ישוע ואחזו בו : והנה אחד מאלה
אשר היו את ישוע ישלח יד וירק את
חרבו ויך את עבד הראש הכהנים ויכרת

שנים עדי שקר ויאמרו הזה אמר אוכל
להרוס היכל האל ובשלושת ימים עוד
לבנות אותו : ויקם ראש הכהנים
ויאמר לו אין תדבר על האותם אשר
אלה עליך יעידו : וישוע לא פתח
פיו : וראש הכהנים אמר אליו
אשביעך באלהים חיים כדי שתאמר
לנו אם אתה משיח בן האלהים :
ויאמר לו ישוע אתה אמרת : ואכן
אני אומר לכם מעתה תראו את בן -
אדם היושב מימין הכח האלהים
והבא בעבי השמים : אז ראש
הכהנים קרע את בגדיו לאמר גדף :
על מה נצטרך עוד לעדים : הנה
שמעתם עתה גדופו : מה נראה
לכם : והם ענו לאמר חייב הוא
מיתה : אז הקיאו על פניו ויכוהו
באגרוף ואחרים שלחו את ידים אל
פניו לאמר : הנבא לנו המשיח
מי הוא אשר הכה אותך : וכיפא
ישב בחוץ בחצר ותגש אליו שפחה
אחת לאמר : ואתה היית עם ישוע

הגלילי : והוא כחש לעיני הכל לאמר
אין ידעתי מה את אומרת : וכשהוא
יצא לדלת ראתה אותו שפחה אחרת
ותאמר אליהם אשר היו שם גם זה היה
את ישוע הנוצרי : והוא עוד כחש
בשבועה כי אין ידעתי האדם : ולאחר
מעט קרבו מי שעמדו שם ויאמרו לכיפא
באמת גם אתה הוא מהם כי לשונך יגלך :
אז החל לאלות ולהשבע שלא ידע האדם :
ומיד שר תרנגול : ויזכור כיפא את
דבר ישוע אשר אמר בטרם ישור תרנגול
שלוש פעמים תכחשני : ויצא לחוץ
ויבכה במרירות : כז

ויהי בבקר ונוסדו יחד
כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע כדי
שימסרוהו למות : ויאסרוהו והוליכוהו
לפונקיוש פלטוש אשר היה פקיד : אז
ראה יהודה אשר מסר אותו כי נתחייב הוא
וינחם וישב את שלשים כספים לראשי
הכהנים ולזקנים לאמר : חטאתי
במסרי את דם צדיק : והם אמרו מה
עלינו אתה תשים לבך על דרכך : והוא

השליך

השליך את כספים אל היכל וילך ויתתל
כפה : וראשי הכהנים לקחו את
כספים ויאמרו אין טוב לשלוח אותם
אל קרבנה כי שכר הדם הוא : ויעצו
עצה ויקנו מאלה את חלקת היוצר לקבורת
הגרים : ועל כן נקראה החלקה חקל
דמא עד היום הזה : אז נתמלא מה
שנאמר על ידי ירמיהו הנביא האומר
ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקרו
מאת בני ישראל וישליכו אותם לחלקת היוצר
כאשר העיר בי״ : וישוע עמד לפני
הפקיד וישאל אותו הפקיד לאמר : אתה
מלך היהודים : ויאמר לו ישוע אתה
אומר : וכשרגלו אותו ראשי הכהנים
והזקנים אינו מאומה ענה : אז אמר
לו פילטוש אין תשמע כמה עדות אלה
יענו עליך : והוא אין ענה לו על
° ויתמה דבר אחד ויתמה הפקיד מאד : וביום
החג היה דרך שהפקיד הוציא לעם את
אסיר אחד אשר הם רצו : ואז היה
אצלו אסיר אחד פריץ ושמו נקרא בר
רבה : וכשנאספו המה אמר אליהם

פילטוש : את מי תרצו ואשלח לכם
אם בר רבה או ישוע שנאמר משיח :
כי הוא ידע שהם בשנאה מסרו אותו :
ובשבתו על כסא שלחה אליו אשתו
לאמר אין יהיה לך מאומה את הצדיק
כי סבלתי רבות היום בחלומות בעבורו :
וראשי הכהנים וזקנים פתו את העם
לשאל בר רבה ולאבד ישוע : ויען
הפקיד ויאמר אליהם את מי תרצו
להשלח לכם משנים : והם אמרו את
בר רבה : ויאמר אליהם פילטוש ומה
אעשה לישוע שנאמר המשיח :
ויאמרו כלם יתלה : ויאמר אליהם
הפקיד ומה רעה עשה : והם עוד
קראו לאמר יצלב : וירא פילטוש
כי אין הצליח הוא כי אם מהומה תקום
ועל כן לקח את מים ויכבס כפים לפני
העם לאמר : נקי אני מדם הצדיק
הזה אתם תשימו על לבבכם : ויען
כל העם ויאמר דמו עלינו ועל בנינו :
אז שלח להם בר רבה ואת ישוע מסר
להם ליסרו בשוטים ולהצלב : ואז

אותו ויניעו ראשיו לאמר האח שתהרוס
את היכל האלהים ובשלשת ימים תבנהו :
הושיעך אם בן האלהים אתה רד מן
הצליב : וגם כן ראשי הכהנים ילעיגו
עם סופרים ועם זקנים לאמר : את
אחרים הושיע ואת עצמו לא יוכל
להושיע : אם הוא מלך ישראל
ירד עתה מן הצליב ונאמין בו : בטח
על אלהים יצילהו עתה אם חפץ בו :
כי אמר כי בן האלהים אני : וגם
כן חרפוהו לסטסין אשר נצלבו אתו :
ומשעה הששית היה חושך על כל ארץ
עד שעה תשיעית : ובשעה תשיעית
קרא ישוע בקול גדול לאמר אלי אלי
למה עזבתני : וקצת אנשים ששם
עמדו כששמעו אמרו לאליה זה קורא :
ופתאום רץ אחד מהם ויקח את ספוג
וימלא אתו בחומץ וישים על קנה
ויתן לו לשתות ואחרים אמרו הרף
ונראה אם יבא אליה להציל אותו :
וישוע עוד קרא בקול גדול וישב את
רוח וימות : והנה הפרוכת ההיכל

יושבות למול הקבר : וביום אחר
אשר היה יום השבת אחר בדיקת החמץ
נאספו ראשי הכהנים ופרושים אל
פילטוש לאמר : אדוני זכרנו. כי
איש שקר הזה אמר כשעוד חי אחר
שלשת ימים אקום ועל כן צוה להבציר
הקבר עד יום השלישי פן יבאו תלמידיו
ויגנבוהו. ויאמרו לעם כי הוא קם
ממתים ויהי תעתוע אחרון רע מראשון :
ויאמר אליהם פילטוש הנה יש לכם
משמרת : לכו ושמרו כאשר
ידעתם : והם הלכו ויבצרו. את
הקבר בשומרים ויחתמו האבן

כח

ובערב
השבת שיאיר כאחד השבת באה
מרים מגדלנית ואחרת מרים לראות
הקבר : והנה היה רעש הארץ
גדול כי מלאך יי' ירד משמים ויגש
ויגל את אבן מפתח וישב עליה :
ויהיה מראהו. כמו ברק ובגדיו כמו
שלג : ומן יראתו נבהלו שומרים
והיו כמו מתים : ויען מלאך ויאמר

לנשים אל תיראנה אתן ידעתי
כי את ישוע הנצלב תבקשנה : אין
הוא פה כי קם כמו אמר : בואנה
וראנה מקום אשר בו השכב אדני :
ופתאום לכנה ואמרנה לתלמידיו כי קם
ממתים והנה ילך לפניכם בגליל ושם
תראינה אותו והנה אמרתי לכם :
ובמהרה יצאו מן הקבר ביראה
ובשמחה גדולה וריצו להגיד לתלמידיו :
וכשהלכו להגיד לתלמידיו הנה ישוע
בא לקראתן לאמר שלום לכן : והנה
נגשו ותפשו את רגליו ותשתחוינה
לו : אז אמר להן ישוע אל תראינה
לכנה והגדנה לאחי שילכו לגליל כי
שם יראוני : וכאשר הלכו הנה
קצת משומרים באו לעיר ויגידו לראשי
הכהנים את כל שנהיו : ויאספו את
זקנים ויועצו ויתנו את רב הכסף לאנשי
מלחמה לאמר אמרו כי תלמידיו באו
בלילה ויגנבוהו בשכבנו : ואם
הזאת תשמע מאת הפקיד אנחנו נפתה
אותו ונבטיח אתכם : והם לקחו.

את כסף ויעשו כאשר הם לומדו :
והדבר הזה הוא בפי היהודים עד היום
הזה : ואחד עשר תלמידיו הלכו
אל גליל על הר אשר שם העיד בהם
ישוע : ויראו אותו וישתחוו וקצת
מהם פנו : ויגש ישוע וידבר
אליהם לאמר נתונה לי כל ממשלת
בשמים ובארץ : ועל כן אתם לכו
ולמדו כל גוים וטבלו אותם בשם
האב והבן והרוח הקדש ולמדו אותם
לשמור כל אשר צויתי אתכם : והנני
עמכם כל הימים עד תכלית
העולם :

תהלה ושבחה בעזרה טובה
ותשלום הספרים הנכתבה על
ידי אלחנן הלוסטר

יתן לנו יי׳ לעשות הישר לעיניו כל ימי קיימנו
אמן

A
TORA
HAMAS
IAC
HEBR
MUS
RIT
IBL
7637
PLUT
XXVIII

This Book is a Hebrew Version of the Gospel of St. Mathew, as it seems the Author would insinuate, though it has no other appearance of hebrew but the form of the Letters, & the Words taken separately, but being jumbled together as they are make an unintelligible Jargon. who the Author is or when it was wrote does not appear.

52 folio